

Udskriftsdato: 21. december 2025

2011/1 LSF 93 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af fiskeriloven
(Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, EU-pointsystem
for alvorlige overtrædelser, beslaglæggelse af fiskeredskaber m.v. og
straffemyndighed for visse eksterriotoriale overtrædelser)**

Ministerium: Fødevareministeriet

Journalnummer: Fødevaremin., j.nr. 8859

Forslag

til

Lov om ændring af fiskeriloven

(Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, EU-pointsystem for alvorlige overtrædelser, beslaglæggelse af fiskeredskaber m.v. og straffemyndighed for visse eksteritoriale overtrædelser)

§ 1

I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved § 47 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 1513 af 27. december 2009, § 53 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 2 i lov nr. 604 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »EF-retsakter« til: »EU-retsakter«.

2. § 5, stk. 2, § 6, stk. 2 og 3, § 6a, stk. 2, § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, ophæves.

3. § 9 affattes således:

»§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter forretningsordenen for de i §§ 5-8 nævnte udvalg og udpeger udvalgenes formænd.

Stk. 2. I forretningsordenen fastlægges udvalgenes sammensætning, herunder hvilke organisationer, der skal være repræsenteret i det enkelte udvalg, og antallet af repræsentanter for de enkelte organisationer eller grupper af organisationer.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at udvalgene for en periode eller med henblik på drøftelse af enkelte spørgsmål udvides med personer med særlig sagkundskab eller repræsentanter for andre myndigheder eller organisationer end de, der indgår i udvalgets sammensætning. Ministeren kan herudover nedsætte underudvalg.«

4. I § 30 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan herunder bestemme, at en sådan tilladelse kun kan gives til en åben sammenslutning af fiskeriberettigede ved det pågældende vandsystem eller eventuelt til flere sammenslutninger af sådanne, hvis disse hver især omfatter mindst en tredjedel af den del af vandsystemet, hvor der må landes laks. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om ansøgning, tilladelse og vilkår for udøvelsen af fiskeriet.«

5. Overskriften til kapitel 7, pkt. B. affattes således:

»Fiskeritilladelser og puljefiskeri.«

6. I § 36, stk. 1, 1. pkt., udgår: »(licens)«.

7. Overskriften til kapitel 8 affattes således:

»Fartøjer med fiskerilicens.«

8. I § 38, stk. 1, ændres »tilladelse hertil« til: »fiskerilicens«.

9. I § 38, stk. 2, 1. pkt., ændres »tilladelserne« til: »fiskerilicenserne«.

10. I § 38, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »registreringen«: »af fartøjets fiskerilicens«.

11. I § 38, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 4, og § 39, stk. 1, 1. pkt., ændres »tilladelse« til: »fiskerilicens«.

12. I § 38, stk. 2, 2. pkt., § 39, stk. 2, 1. pkt., § 39, stk. 2, 3. pkt., og § 39, stk. 5, ændres »tilladelsen« til: »fiskerilicensen«.

13. I § 38, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »opfyldt«: », eller hvis fiskerilicensen suspenderes midlertidigt eller inddrages permanent, jf. § 39 a.«

14. To steder i § 39, stk. 1, og ét sted i § 39, stk. 2, 2. pkt., ændres »Tilladelse« til: »Fiskerilicens«.

15. Efter § 39 indsættes før kapitel 9:

»§ 39 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for tildelingen af point, for midlertidig suspension og for permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Stk. 2. Afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 1 om permanent inddragelse af fiskerilicensen kan af fiskerilicensens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at inddragelsen er meddelt indehaveren. Ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

§ 39 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om tildelingen af point til en fartøjsfører, der som ansvarlig fører af et fiskerfartøj med fiskerilicens har begået alvorlige overtrædelser, for hvilke der tillige er tildelt indehaveren af fiskerilicensen point i medfør af det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Stk. 2. Ministeren kan meddele en fartøjsfører midlertidigt eller permanent forbud mod, at vedkommende må føre et fiskerfartøj med fiskerilicens. Forbuddet meddeles, når den pågældende har været ansvarlig fører under fangstrejser på et fiskerfartøj med fiskerilicens, hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1. Længden af den periode, hvor den pågældende fartøjsfører ikke må føre fiskerfartøj på baggrund af et bestemt antal point, er den samme som længden af den periode, hvor fiskerilicens inddrages i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1.

Stk. 3. Afgørelser om permanent forbud mod at føre et fiskerfartøj med fiskerilicens, jf. stk. 2, kan af den pågældende fartøjsfører forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at forbuddet er meddelt fartøjsføreren. Ministeren anlægger sag mod fartøjsføreren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.«

16. § 56, stk. 3, og 4, affattes således:

»Stk. 3. Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 185 kr., for 1 uge 130 kr. og for 1 dag 40 kr.

Stk. 4. Prisen for fritidsfiskertegnet er 300 kr.«

17. § 60 affattes således:

»§ 60. Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betaling samt legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale et beløb, der

for lystfiskere svarer til fire gange prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3, og for fritidsfiskere et beløb, der svarer til fire gange prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis lyst- og fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3. For fritidsfiskere skal der indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4.«

18. § 117, stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) adgang til at kontrollere installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer.«

19. § 127 ophæves.

20. I § 130, stk. 1, nr. 1, ændres »en afgørelse efter § 59 a, stk. 1, en vedtagelse efter § 59 a, stk. 2,« til: »en frakendelse ved dom efter § 59 a, stk. 1, et vedtaget forbud efter § 59 a, stk. 2,«.

21. I § 130 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hører under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Tilsvarende hører overtrædelsen under dansk straffemyndighed, hvis den er begået til fordel for en juridisk person med hjemsted i Danmark. Dette gælder uanset, om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt, og selvom overtrædelsen ikke er strafbar efter lovgivningen i det pågældende statsområde.«

22. I § 131 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kontrolmyndigheden kan efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af redskaber og fangst ved overtrædelser af bestemmelser i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.«

23. § 143 affattes således:

»§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven gælder dog for overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), som er begået på Færøerne eller i Grønland af danske statsborgere, der ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, jf. § 130, stk. 8.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2012.

Stk. 2. Regler, der er udstedt i medfør af fiskerilovens § 127, som ophævet ved § 1, nr. 19, forbliver i kraft indtil videre.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget
 - 1.2. EU-retsgrundlaget
 - 1.3. Lovforslagets hovedindhold
2. Lovforslaget
 - 2.1. Modernisering og begrebsmæssig tilpasning
 - 2.1.1. Rådgivende udvalg
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Lovforslagets indhold
 - 2.1.2. Licensbegrebet
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Fiskeritilladelser i større åsystemer
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Pointsystem og tilbagekaldelse af fiskerilicens som følge af alvorlige overtrædelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Fiskeriloven
 - 2.3.1.2. "Kontrolforordningens" pointsystem
 - 2.3.2. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Pointsystem for førere af erhvervsfiskerfartøjer
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Fiskeplejemidler og vandløbsrestaurering
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslagets indhold
 - 2.6. Præcisering af sanktionsbestemmelser for rekreativt fiskeri
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.1.1. Rettighedsfrakendelse
 - 2.6.1.2. Beslaglæggelse af fiskeredskaber
 - 2.6.2. Lovforslagets indhold
 - 2.7. Strafmyndighed for eksteritoriale overtrædelser ("IUU-fiskeri")
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.1.1. Overordnede principper vedrørende eksteritorial jurisdiktion og strafbarhed
 - 2.7.1.2. Eksteritorial gyldighed af straffebestemmelser og mulighed for pådømmelse af eksteritoriale overtrædelser i Danmark
 - 2.7.1.3. Juridiske personers ansvar for "IUU-overtrædelser"
 - 2.7.1.4. Eksteritoriale "IUU-overtrædelser" begået i Grønland og på Færøerne

2.7.2. Lovforslagets indhold

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte organisationer og myndigheder m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008 med senere ændringer, er en rammelov, der danner grundlaget for en forvaltning, der sikrer beskyttelse og ophjælpning af de levende ressourcer i salt- og ferskvand. Herudover har loven til formål at sikre et bæredygtigt grundlag for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv samt muligheden for rekreativt fiskeri. Fiskeriloven udgør tillige et administrationsgrundlag, der tager højde for at kunne supplere direkte gældende EU-retsakter.

EU har gennem en række forordninger styrket indsatsen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Dette fiskeri betegnes som "IUU-fiskeri" og dækker over det engelske "illegal, unreported and unregulated", dvs. ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Den overordnede baggrund for EU-retsakterne er EU's bestræbelser for at afværge og om fornødent sanktionere den adfærd, som forårsager de alvorligste skader på havmiljøet, fiskebestandenes bæredygtighed og for at sikre den socioøkonomiske situation for de fiskere, der overholder reglerne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne.

EU's indsats gennemføres som udgangspunkt ved at oprette en ordning, der har til formål globalt at forebygge, afværge og standse "IUU-fiskeri" og at oprette et sanktionssystem, hvor der kan tildeles point for visse alvorlige overtrædelser. For så vidt angår EU-retsgrundlaget henvises til punkt 1.2.

Lovforslaget fremsættes bl.a. som følge af behovet for at kunne retsforfølge overtrædelser begået globalt samt for at tilvejebringe hjemmel for administration af det nye sanktionssystem med pointtildeling, der er indført i medfør af EU-retsakter. Herefter indføres et sanktionssystem, hvor der tildeles point for visse alvorlige overtrædelser af de regler, som er omfattet af begrebet "IUU-fiskeri". Point knyttes i henhold til EU-retsakterne til et fiskerfartøj og kan i yderste konsekvens medføre, at fiskerilicensen, dvs. retten til at fiske erhvervsmæssigt med fartøjet, tilbagekaldes.

Ud over lovforslagets bestemmelser, der har tilknytning til EU-retsakterne, indeholder lovforslaget bestemmelser, der alene har baggrund i behovet for en national regulering, og som primært har til formål at præcisere lovgrundlaget vedrørende sammensætningen af rådgivende udvalg, forvaltning af laksekvoter og opfølgningen af Finanslov 2012 vedrørende forhøjelse af prisen på fisketegn.

Herudover er der vedrørende det rekreative fiskeri nu etableret en fast retspraksis efter det sanktionssystem, som blev indført ved lov nr. 317 af 31. marts 2007. Efter Fødevareministeriets opfattelse er der nu grundlag for at udstede administrative bøde- og konfiskationsforelæg samt administrativt at afgøre, at en person skal være udelukket fra udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri i en periode på op til 1 år.

På baggrund heraf foreslås det tydeliggjort, at der fremover vil kunne blive truffet såvel domstolsafgørelser som administrative afgørelser på området. Det foreslås i den forbindelse tillige præciseret, hvornår der

forudsættes at være tale om en grov overtrædelse af reglerne for lyst- og fritidsfiskeri, der bør medføre rettighedsfrakendelse.

1.2. EU-retsgrundlaget

EU's retsgrundlag, der danner grundlag for håndteringen af "IUU-fiskeri" og "pointsystemet" er følgende:

Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og nr. 1447/1999, herefter kaldt IUU-forordningen.

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96 (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006, herefter kaldt Kontrolforordningen.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, herefter kaldt Gennemførelsesforordningen.

1.3. Lovforslagets hovedindhold

Under henvisning til ovenstående beskrivelse af den overordnede baggrund for lovforslaget, foreslås følgende ændringer med afsæt i EU-forordninger:

Loven foreslås tilpasset således, at den indeholder hjemmel til at fastsætte regler for administrationen af pointsystemet i forhold til ejere af fiskerfartøjer (fiskerilicensindehavere) i henhold til Kontrolforordningen og Gennemførelsesforordningen. Der foreslås ligeledes mulighed for, at ejeren (fiskerilicensindehaveren) kan klage over pointtildelingen og lade Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (NaturErhvervstyrelsen) indbringe afgørelsen om permanent inddragelse for domstolene.

Der foreslås et parallelt pointsystem i forhold til de ansvarlige førere af de fiskerfartøjer, for hvilke der tildeles indehaveren af fiskerilicensen point, og det foreslås, at retten til i erhvervsøjemed at føre fiskerfartøj i yderste tilfælde skal kunne bortfalde ved meddelelse af et forbud. Også her påtænkes indført regler om klageadgangen og mulighed for, at NaturErhvervstyrelsen indbringer afgørelsen om permanent forbud for domstolene.

Som følge af pointsystemet, der reguleres i EU-retsgrundlaget, er der behov for en præcisering af terminologien i fiskeriloven, således at det nationale retsgrundlag og EU-retsgrundlaget anvender ensartede begreber for henholdsvis "fiskerilicens" og "fiskeritilladelse".

Muligheden for strafforfølgning i henhold til fiskeriloven udvides til også at omfatte overtrædelser af "IUU-reglerne" begået eksterriortalt. Dette er ud fra en lighedsbetragtning nødvendigt for at muliggøre en retsforfølgning ved danske domstole, således at alvorlige overtrædelser begået eksterriortalt vil blive strafferetligt sanktioneret på samme måde, som hvis de var begået på dansk territorialområde.

Der sikres hjemmel til, at danske statsborgere, der ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, kan strafforfølges for "IUU-overtrædelser" begået i grønlandsk og færøsk farvand på samme måde som for øvrige overtrædelser begået eksterriortalt.

Lovforslagets bestemmelser vedrørende den nationale regulering er følgende:

En præcisering af gældende praksis for tildeling af laksekvoter til visse nationalt og internationalt beskyttede, genetisk unikke laksebestande i danske vandsystemer er indeholdt i lovforslaget på baggrund af anbefaling fra Kammeradvokaten.

Herudover indeholder lovforslaget en række forslag til modernisering af bestemmelserne vedrørende rådgivende udvalg, således at de deltagende organisationer ikke nævnes direkte i lovteksten, men at ministeren bemyndiges til at fastlægge de repræsenterede organisationer mv. i udvalgenes forretningsorden. Hermed kan repræsentationen opdateres løbende. Forslaget indebærer ingen indholdsmæssig ændring.

Endvidere indeholder lovforslaget konsekvensrettelser som følge af tekstanmærkning nr. 155 til i Finanslov 2012 om forhøjelse af prisen på fisketegn.

Der foreslås en præcisering af hjemlen til rettighedsfrakendelse inden for det rekreative fiskeri.

Endelig foreslås indsat en udtrykkelig hjemmel til administrativ beslaglæggelse ved overtrædelser af fiskeriloven samt regler fastsat i medfør af denne lov.

2. Lovforslaget

2.1. Modernisering og begrebmæssig tilpasning

2.1.1. Rådgivende udvalg

2.1.1.1. Gældende ret

Til rådgivning om gennemførelse af lovens bestemmelser har ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i henhold til kapitel 2 nedsat følgende udvalg:

EU-fiskeriudvalget rådgiver i henhold til § 5 ministeren om stillingtagen til Den Europæiske Unions fiskeripolitik og om udarbejdelse af de regler, der er nødvendige for at gennemføre de i § 10 nævnte EU-retsakter.

Udvalget for Erhvervsfiskeri rådgiver i henhold til § 6 ministeren om planlægning og udarbejdelse af regler om udøvelse af og regulering af det erhvervsmæssige fiskeri samt om fangstkapaciteten, redskabssanvendelse m.v. og om udarbejdelse af regler vedrørende førstegangsomsætningen af fisk.

Udvalget for Muslingeproduktion rådgiver i henhold til § 6 a ministeren om initiativer til fremme af en bæredygtig erhvervsmæssig udvikling af fiskeri og opdræt af muslinger, østers og andre toskallede bløddyr, herunder om udarbejdelse af regler om fiskeri og opdræt. Udvalget rådgiver endvidere andre myndigheder, der udsteder og administrerer regler, som påvirker den erhvervsmæssige udnyttelse.

Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje rådgiver i henhold til § 7 ministeren om fastsættelse af regler, der gælder på dette område.

Herudover kan ministeren efter § 8 nedsætte udvalg til rådgivning om udarbejdelse af regler for et nærmere angivet lokalområde.

I ovennævnte bestemmelser er der tillige foretaget en eksplicit opregning af de navngivne organisationer m.v., der kan indgå i de pågældende udvalg. Lovens § 9, som tillige beskriver proceduren for udpegning af medlemmer, giver dog desuden hjemmel til, at udvalgene kan udvides med personer med særlig sagkundskab.

2.1.1.2. Lovforslagets indhold

Den udtrykkelige opregning af organisationer, der er repræsenteret i udvalgene foreslås at udgå af §§ 5-7 og af § 8, stk. 2, jf. § 7. Den har i flere tilfælde været misvisende, fordi organisationer har skiftet navn, er fusioneret eller er blevet splittet op. Derudover har ministeren allerede i en række tilfælde benyttet muligheden i den gældende § 9, stk. 3, for at optage organisationer i udvalgene, der ikke er nævnt i opregningen af lovteksten. Fremover vil ministeren i stedet alene fastlægge deltagerkredsen i udvalgenes forretningsorden. Der er ikke hermed tilsigtet en substansmæssig ændring.

2.1.2. Licensbegrebet

2.1.2.1. Gældende ret

Fiskerilovens systematik bygger på henholdsvis en national regulering af puljer og fordeling af fangstrettigheder til det enkelte fartøj, jf. kapitel 7, og på styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem registreringskrav, jf. kapitel 8 og navnlig § 38. Begge former for rettigheder har hidtil – og uden skelnen – været betegnet som både tilladelse og licens.

I forbindelse med det nye EU-pointsystem, hvortil der kobles point til fiskerilicensen for visse alvorlige overtrædelser, er det nødvendigt i fiskeriloven at skelne mellem fiskerilicenser og fiskeritilladelser. Hermed vil der, både inden for den nationale lovgivning og inden for EU-lovgivningen, blive anvendt samme betegnelser.

Lovens kapitel 7 vedrører ”fiskeritilladelser”, som efter Kontrolforordningens art. 4, nr. 10, er tilladelser udstedt til et EF-fiskerifartøj, der – ud over dets fiskerilicens – giver fartøjet ret til specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser. Dette område relaterer sig til fiskerilovens §§ 36-37 om fiskeritilladelser og puljefiskeri (fangstrettigheder).

Lovens kapitel 8 vedrører reguleringen af EU’s ”fiskerilicens”, som efter Kontrolforordningens art. 4, nr. 9, er et officielt dokument, der i henhold til nationale regler giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (tonnage og maskineffekt). Dette specifikke dokument relaterer sig til fiskerilovens §§ 38-39 om anvendelse af et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, og EU-pointsystemet knytter sig til denne licens.

Begrebet ”licens” indgår imidlertid i fiskerilovens kapitel 7B og i § 36 som udtryk for sådanne tilladelser, som efter §§ 36 – 37 styrer tildelingen af fangstrettigheder til de fiskeressourcer, der er til rådighed for danske fiskere, og der er derfor behov for at ensarte betegnelserne, således at de stemmer overens med EU-reglerne.

2.1.2.2. Lovforslagets indhold

Der foreslås rent tekniske ændringer for at bringe begreberne i overensstemmelse med EU-reglerne og for at skabe en utvetydig terminologi. Det foreslås således, at overskriften for fiskerilovens kapitel 7, pkt. B, (§§ 36-37) ikke anvender begrebet ”licenser” i tilknytning til fiskeritilladelser, idet licensbegrebet i EU-reglerne i henhold til ”Kontrolforordningen” alene skal knyttes til kapitel 8 (§§ 38-39). Der foreslås en begrebsmæssig præcisering i forbindelse med lovforslaget, således at der fremover alene for kapitel 8 opereres med begrebet ”fiskerilicens” i tilknytning til §§ 38-39.

2.2. Fiskeritilladelser i større åsystemer

2.2.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 30, nr. 1, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte nationale regler

om hel eller delvis fredning af nærmere angivne fiskebestande og vandområder. Efter lovens § 30, nr. 3, er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om totalt tilladte fangstmængder (kvoter) af nærmere angivne bestande. Bemyndigelsen har hidtil bl.a. været udnyttet til at fastsætte regler om begrænset fiskeri af laks i Skjern Å, jf. bekendtgørelse nr. 271 af 25. marts 2010 om særlige fiskeriregler for Skjern Å vandsystem. De tilladte kvoter har været forvaltet ved, at der er givet tilladelse til, at det begrænsede fiskeri kunne udøves af sammenslutninger af fiskeriberettigede bestående af bl.a. grundejere og fiskeriforeninger ved det enkelte vandsystem. Hvis en fiskeriberettiget fisker i strid med gældende ret, kan den pågældende idømmes bødestraf efter fiskerilovens straffebestemmelser.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Tildelingen af kvoter er sket inden for fiskerilovens rammer og forvaltningsretlige grundsætninger. Da det kan forudses, at der i en årrække fortsat vil være brug for en forvaltning af laksekvoterne inden for snævre rammer, præciseres og målrettes hjemmelsgrundlaget med henblik herpå. Hidtidige regler udstedt i medfør af § 30 tilsigtes således videreført, idet regler om tilladelse til fiskeri og landing af laks fremover foreslås fastsat i medfør af lovens § 30, stk. 2.

Ændringen i lovteksten har til formål at præcisere, at ministeren kan bestemme, at laksekvoter i visse vandområder kan administreres ved, at kvoten gives til sammenslutninger af fiskeriberettigede og ikke til enkelte fiskeriberettigede. Der tilsigtes ikke ændring af reglerne for landing af laks, herunder kvoten af laks, der konkret kan fiskes og landes.

Bestanden af den oprindelige danske vildlaks, som er en genetisk veldefineret variant af Europæisk laks (*Salmo salar*), og som har overlevet siden sidste istid i visse jyske åer, er truet og følgelig fredet hele året efter regler udstedt i medfør af lovens § 30, nr. 1. Bestanden er tillige omfattet af beskyttelsesforanstaltninger efter ”Habitatdirektivet”. Desuden blev der i 2004 udarbejdet en ”National forvaltningsplan for laks” med initiativer til at redde laksen. Siden da har laksebestandene været i fremgang, og det er fundet biologisk forsvarligt visse steder at åbne for fiskeri i et begrænset omfang, f.eks. i vandsystemerne i Skjern Å, Ribe Å og Varde Å.

Med ændringen kommer det til at fremgå udtrykkeligt af loven, at ministeren kan bestemme, at kvoter for landing af den genetisk særlige og oprindelige laks, ikke kan gives til enkelte fiskeriberettigede, men kun til én eller eventuelt flere (dog maks. tre), større sammenslutninger af fiskeriberettigede ved nærmere angivne vandsystemer. Baggrunden for ønsket om at tildele hele laksekvoten til en sammenslutning af fiskeriberettigede ved et vandsystem er, at det ikke er muligt at foretage en fordeling af det begrænsende antal laks, der kan tillades landet til de mange grundejere og fiskeriberettigede, der findes langs de vidtforgrene vandsystemer. En administration af det begrænsede antal laks i lighed med den kvoteadministration, der finder sted for kvoterne i havet, vil være forbundet med et uforholdsvist stort bureaukrati, som i praksis ikke vil kunne blive så effektivt, at de sårbare bestande beskyttes tilstrækkeligt. F.eks. vil det ikke være muligt at komme ud til den enkelte fiskeriberettigede med bindende meddelelser om stop for fiskeriet, når en kvote er opfisket. Alternativet til at kunne tildele en kvote til sammenslutninger vil derfor være, at der slet ikke kan tillades fiskeri og landing. Ved at tildele kvoten så vidt muligt samlet, forvaltes den mest forsvarligt og effektivt, herunder i forhold til at opretholde et ajourført overblik over forbruget af kvoten og indrapportering af fangstdata til myndighederne.

Endelig får ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om ansøgningernes behandling og vilkårene for tilladelse til fiskeriet. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, nedenfor.

2.3. Pointsystem og tilbagekaldelse af fiskerilicens som følge af alvorlige overtrædelser

Med Kontrolforordningen er der indført et pointsystem for visse alvorlige overtrædelser i henhold til

IUU-forordningen, som medlemsstaterne skal kunne administrere og håndhæve. Akkumulering af point vil kunne medføre midlertidig suspension af fiskerilicensen og vil i yderste konsekvens kunne medføre en permanent inddragelse af licensen for et fiskerfartøj til at udøve erhvervsmæssigt fiskeri. Denne administrative sanktionsmulighed er ny i forhold til de hidtil gældende regler på fiskeriområdet.

I en ny § 39 a foreslås derfor etableret et operationelt dansk administrationsgrundlag for EU-reglerne om pointtildelingen, herunder regler om klageadgang. Det foreslås, at ministeren kan fastsætte de nødvendige supplerende regler om tildelingen af point, om midlertidig suspension og permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for visse alvorlige overtrædelser, der er omfattet af IUU-forordningen og Kontrolforordningen.

EU-reglerne skal primært ramme de alvorlige overtrædelser afhængigt af, hvor grov den pågældende overtrædelse er, og hvor der kan være sket skade på fiskebestandene, eller hvor kontrolindsatsen undermineres.

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Fiskeriloven

De hidtil anvendte sanktioner ved overtrædelse af reglerne for erhvervsmæssigt fiskeri har i henhold til fiskeriloven været følgende: henstilling, bøde (herunder bødeforelæg), konfiskation og administrativ tilbagekaldelse af fiskeritilladelsen i op til 1 år.

Administrativ tilbagekaldelse af en fiskeritilladelse har primært været brugt i industrifiskeriet og ellers kun i meget begrænset omfang inden for veldefinerede områder, hvor en hurtig reaktion over for fiskeriet har været både nødvendig og proportional. Tilbagekaldelse har primært et fremadrettet sigte, nemlig beskyttelse af de begrænsede og kvoterede fiskeressourcer.

I medfør af fiskerilovens § 37, stk. 6, kan en afgørelse om tilbagekaldelse af en fiskeritilladelse forlanges indbragt for domstolene. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (NaturErhvervstyrelsen) har da pligt til at anlægge en sag (anerkendelsessøgsmål) mod indehaveren i den borgerlige retsplejes former. Kun i relativt få sager er der i praksis anmodet om at få afgørelsen prøvet ved domstolene.

Tilbagekaldelse af en fiskeritilladelse sker efter fast praksis i umiddelbar tilknytning til overtrædelser.

2.3.1.2. Kontrolforordningens pointsystem

Kontrolforordningen introducerer i artikel 92, stk. 1, et pointsystem for administrativ sanktionering af alvorlige overtrædelser. Point tildeles indehavere af fartøjer med fiskerilicens, som giver retten til at bruge en bestemt fiskerikapacitet, og som indeholder en identifikation af fartøjet. En gyldig fiskerilicens er forudsætningen for at kunne udnytte et fiskerfartøj til kommercielt fiskeri, jf. art. 6 i samme forordning. Kontrolforordningens regler om et pointsystem som følge af alvorlige overtrædelser trådte i kraft den 1. januar 2012.

Pointsystemet indebærer, at medlemsstater skal tildele indehavere af fartøjer med fiskerilicenser et bestemt antal point for de 12 typer alvorlige overtrædelser, som fremgår af Bilag 30 til Gennemførelsesforordningen, jf. art. 125 -133. Det drejer sig om følgende 12 typer:

- 1) Manglende opfyldelse af forpligtelsen til at registrere og rapportere fangstdata og fangstrelaterede data, herunder data, der skal sendes via det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem – (3 point)
- 2) Anvendelse af fiskeredskaber, der ikke opfylder kravene i EU-lovgivningen – (4 point)
- 3) Forfalskning eller tilsløring af mærkning, identitet eller registrering – (5 point)
- 4) Tilsløring, forfalskning eller tilintetgørelse af bevismateriale vedrørende undersøgelser – (5 point)

- 5) Ombordtagning, omladning eller landing af undermålsfisk i strid med gældende lovgivning – (5 point)
- 6) Fiskeri i en regional fiskeriforvaltningsorganisations område på en måde, der er uforenelig eller i strid med den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger – (5 point)
- 7) Fiskeri uden gyldig licens, godkendelse eller tilladelse udstedt af flagstaten eller den relevante kyststat – (7 point)
- 8) Fiskeri i et lukket område, i en forbudsperiode, uden kvote, efter at kvote er opbrugt, eller dybere end en tilladt dybde – (6 point)
- 9) Direkte fiskeri efter en bestand, der er indført fiskeristop eller fiskeriforbud for – (7 point)
- 10) Hindring af fiskerikontrollørernes arbejde med at kontrollere, om de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger overholdes, og af observatørernes arbejde med at observere, om de gældende EU-bestemmelser overholdes – (7 point)
- 11) Omladning eller deltagelse i fællesfiskeri med andre fartøjer eller støtte til eller forsyning af sådanne fartøjer, som beviseligt har udøvet IUU-fiskeri efter forordning (EF) nr. 1005/2008, især fartøjer opført på EU's eller en regional fiskeriforvaltningsorganisations IUU-liste – (7 point)
- 12) Anvendelse af fiskerfartøjer uden nationalitet, dvs. statsløse fartøjer, jf. folkeretten – (7 point)

Det følger af IUU- forordningen, at de overtrædelser, som skal udløse point, konkret skal betragtes som alvorlige overtrædelser, hvilket afhænger af en nærmere vurdering. Det fremgår, at der skal foreligge en grov overtrædelse, hvilket afgøres af den medlemsstat, hvis regler er overtrådt under hensyntagen til kriterier som den forvoldte skade, overtrædelsens omfang, dens værdi, eller om den har gentaget sig, jf. art. 3, stk. 2 i IUU-forordningen.

Opdages det ved en inspektion, at indehaveren af fiskerilicensen har begået to eller flere alvorlige overtrædelser, tildeles indehaveren point for hver overtrædelse op til højst 12 point, jf. art. 126, stk. 2, i Gennemførelsesforordningen.

Akkumulerer indehaveren 18, 36, 54, 72 eller 90 point suspenderes fiskerilicensen automatisk i 2 måneder ved 18 point, i 4 måneder ved 36 point, i 8 måneder ved 54 point, i et år ved 72 point og permanent ved 90 point, jf. art. 92, stk. 3, i Kontrolforordningen, jf. art. 129 i Gennemførelsesforordningen. En permanent suspension af fiskerilicensen er af en så alvorlig og indgribende karakter, at retssikkerhedsmæssige hensyn taler for en tydelig, ensartet og gennemsigtig dansk administrationsmodel af de direkte gældende EU-regler herom, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 15.

Hvis en fiskerilicensindehaver – som har fået point, men dog ikke så mange, at det har medført permanent suspension af fiskerilicensen – ikke begår en ny alvorlig overtrædelse inden for tre år fra den seneste alvorlige overtrædelse, slettes alle point, jf. art. 92, stk. 4, i Kontrolforordningen.

Den kompetente myndighed for administration og oprettelse af pointsystemet, tildelingen, overdragelsen, sletningen og registerføringen af point for alvorlige overtrædelser vil i Danmark være Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (NaturErhvervstyrelsen).

Tildeling af point foretages i alle tilfælde af den medlemsstat, som er flagstaten i forhold til fartøjet, uanset at overtrædelsen måtte være sanktioneret med bøde eller konfiskation af fangst eller redskaber i en anden medlemsstat.

Tildelte point følger fartøjet ved salg, hvilket skal meddeles en ny ejer af fartøjet, og indehaveren af fiskerilicensen skal informere en eventuel fremtidig licensindehaver om det antal point, vedkommende har fået tildelt, når fiskerfartøjet udbydes til salg, eller ejendomsretten til fartøjet tilbydes overdraget på anden måde.

Overordnet følges princippet om, at sanktioner ved ulovligt erhvervsfiskeri skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen samt have både special- og generalpræventiv effekt svarende til de hensyn, der ligger bag Kontrolforordningens art. 90, stk. 2-4.

2.3.2. Lovforslagets indhold

Hovedparten af sanktionsreglerne fremgår for så vidt angår indehaveren af fiskerilicensen direkte af forordningsgrundlaget, jf. ovenfor. Som supplement til disse regler foreslås der en hjemmel i fiskeriloven til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om proceduren for tildelingen af point, om midlertidig suspension og permanent inddragelse af fiskerilicensen for at etablere et operationelt dansk administrationsgrundlag for EU-reglerne om pointtildelingen. Hjemlen påtænkes anvendt til at fastsætte regler om procedurer for pointtildeling, herunder om klageadgang over tildelingen. Hjemlen til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler, fremgår af lovforslagets § 39 a, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 15.

I lighed med reglerne i lovens § 37, stk. 6, foreslås det, at afgørelser om permanent inddragelse af fiskerilicensen kan forlanges indbragt for domstolene af fiskerilicensens indehaver. Det vil således være ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, der skal anlægge sag mod indehaveren af fiskerilicensen. Samtidig foreslås det, at anmodning om sagsanlæg ikke har opsættende virkning.

2.4. Pointsystem for førere af erhvervsfiskerfartøjer

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende dansk fiskerilovgivning stilles der ikke krav om særlig tilladelse til erhvervsmæssigt at føre et fiskerfartøj med fiskerilicens. En fartøjsfører har dog det entydige ansvar, idet fartøjsføreren bestemmer alt om bord og derfor også er hovedansvarlig for fiskeriets lovlighed, herunder eksempelvis for korrekte meldinger om farvandsskift, for logbogsføring eller for afgivelse af farvandserklæring. Det er således primært fartøjsføreren, der rejses tiltale over for i straffesager efter fiskerilovens kapitel 23. Fartøjsejeren medindstævnes samtidig for konfiskationsværdien af en eventuel ulovlig fiskefangst.

2.4.2. Lovforslagets indhold

I henhold til art. 92, stk. 6, i Kontrolforordningen, jf. art. 134 i Gennemførelsesforordningen, skal medlemsstaterne oprette et pointsystem, hvorefter et fartøjs fører tildeles et passende antal point, hvis vedkommende begår en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Det er – modsat det pointsystem, der er rettet mod indehaveren af fiskerilicensen – ikke nærmere angivet i forordningen, hvorledes tildelingen skal finde sted. Det er således op til medlemsstaten at etablere et selvstændigt pointsystem. Det foreslås i lovforslagets § 39 b at bruge et system for fartøjsførere, som svarer til systemet for licensindehaverne, jf. pkt. 2.3.2. Dette understøtter EU's ønske om effektivt at imødegå "IUU-fiskeri" og nedfiskningen af de akvatiske ressourcer.

Pointsystemet for fartøjsførere vil dermed komme til at svare til kravene i IUU-forordningen, der afgrænser, hvad der betragtes som "alvorlige overtrædelser", hvorefter det er medlemsstatens kompetente myndighed, der fastslår overtrædelsens grovhed og alvor. Dette regelsæt vil også gælde som udgangspunkt for etableringen af de danske nationale regler for pointtildelingen til fartøjsføreren.

En fisker kan således ved en administrativ afgørelse midlertidigt eller permanent miste retten til erhvervsmæssigt på fangstrejser at føre et fiskedygtigt fartøj med dansk fiskerilicens.

Derimod vil pointtildeling ikke berøre øvrige dokumenterede kvalifikationer, herunder uddannelsesmæssige kvalifikationer, og det vil eksempelvis være muligt for den pågældende person at føre et fiskerfartøj,

som kan tjene som vagtskib ved eksempelvis større anlægsarbejder til søs, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Fiskerfartøjet er i så fald ikke ”fiskedygtigt”. På denne vis bliver indgrebet over for den enkelte målrettet til de absolut nødvendige og tilstrækkelige indgreb i den pågældendes muligheder for at drive næring med relation til erhvervsmæssig førelse af danske fiskerfartøjer.

2.5. Fiskeplejemidler og vandløbsrestaurering

2.5.1. Gældende ret

Med tekstanmærkning nr. 155 til § 24.37.45 på finanslov 2012 forhøjes prisen for lystfiskertegn for én dag fra 35 kr. til 40 kr., for én uge fra 100 kr. til 130 kr., og for 12 måneder fra 140 kr. til 185 kr., jf. fiskerilovens § 56, stk. 3. Endvidere forhøjes prisen for fritidsfiskertegnet fra 275 kr. til 300 kr., jf. fiskerilovens § 56, stk. 4.

Provenuet for fisketegn anvendes til formål inden for det rekreative fiskeri, herunder især til fiskepleje (udsætning af fiskeyngel og forskning) og administration af fisketegnsoverordningen m.v., jf. § 61 i fiskeriloven. Heri indgår også udgifter til vandløbsrestaurering. Endvidere anvendes fiskeplejemidler til administration (salg og opkrævning af betaling for fisketegn m.v.) og information om lystfisker- og fritidsfiskertegnordningerne. Det vil sige, at midlerne af betalte fisketegn anvendes til gavn for det rekreative fiskeri (lyst- og fritidsfiskertegn).

2.5.2. Lovforslagets indhold

Forslaget indeholder som følge af tekstanmærkning nr. 155 på finanslov 2012 en forhøjelse af satserne for fritidsfiskertegn og lystfiskertegn, der bl.a. bidrager til en øget indsats til vandløbsforbedringer.

2.6. Præcisering af sanktionsbestemmelser for rekreativt fiskeri

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Rettighedsfrakendelse

Ved lov nr. 317 af 31. marts 2007 om ændring af fiskerilov og om ophævelse af lov om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold (Regler om puljefiskeri, skærpet straf for overtrædelser i rekreativt fiskeri m.v.) blev der indført skærpede sanktioner for overtrædelse af regler for det rekreative fiskeri, ligesom der blev indsat en hjemmel til frakendelse af retten til at udøve lyst- og fritidsfiskeri.

Det var i forarbejderne til lovændringen forudsat, at Fødevareministeriet indtil videre ville sende sager om overtrædelse af reglerne om lyst- eller fritidsfiskeri til politiet med henblik på domstolsprøvelse, men at der, når der var etableret en retspraksis efter det nye sanktionssystem, ville være grundlag for at udstede administrative bøde- og konfiskationsforelæg samt administrativt at afgøre, at en person skal være udelukket fra udøvelse af lyst og fritidsfiskeri i en periode på op til 1 år.

Efter forarbejderne er rettighedsfrakendelse relevant ved grov eller gentagen overtrædelse af reglerne for lyst- og fritidsfiskeri.

Der er i forarbejderne til lov nr. 317 af 31. marts 2007 indsat et skema med eksempler på overtrædelsestyper, som forudsættes normalt at blive vurderet som grove. Blandt disse er: fiskeri i fredningsbælte, trollingfiskeri inden for 100 meter fra kystlinje, fritidsfiskeri med 5 eller flere garn (hvor det tilladte antal er tre), anvendelse af f.eks. ulovlige garn, for store garn, fiskeri i forbudt/lukket område, fangst af undermåls- eller fredede fisk, fiskeri i fredningstid mv. Af skemaet fremgår endvidere, at fritidsfiskeri

med 4 garn (hvor det tilladte antal er 3) anses for en mindre grov overtrædelse, der i førstegangstilfælde ikke bør medføre rettighedsfrakendelse, men alene bøde og advarsel.

Efter den tidligere gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1199 af 11. december 2008, måtte garn ikke have en længde over 45 meter, og efter § 20, stk. 2, måtte der højst anvendes 3 garn.

Disse bestemmelser har sammen med det ovenfor anførte om, at der efter forarbejderne til lov nr. 317 af 31. marts 2007 ikke bør ske rettighedsfrakendelse ved fiskeri med 4 garn (af maksimalt 45 meter), ført til, at der i en række domme ikke er sket rettighedsfrakendelse i sager med fiskeri med for lange garn, når blot den samlede garnlængde var under 180 meter (svarende til den samlede længde af 4 garn på 45 meter).

Det har således ført til en uensartet retspraksis. Hertil kommer en ændring af § 24, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 119 af 21. februar 2011, hvoraf det nu udtrykkeligt fremgår, at den samlede længde af garn maksimalt må være på 135 meter, uanset om der anvendes et, to eller tre garn. Endvidere blev bekendtgørelsens § 20, stk. 2, ændret. Det fremgår således som hidtil, at der maksimalt må anvendes tre garn, men det er nu tilføjet, at den samlede garnlængde maksimalt må være 135 meter. Ændringerne trådte i kraft den 24. februar 2011.

Ændringen af bekendtgørelsen synes umiddelbart at have ført til ændring af retspraksis for så vidt angår spørgsmålet om rettighedsfrakendelse. Der ses således i flere nyere domme at være sket rettighedsfrakendelse i tilfælde af fiskeri med garn med en samlet længde på mere end 135 meter, hvor tidligere retspraksis først medførte rettighedsfrakendelse ved en samlet garnlængde på over 180 meter.

2.6.1.2. Beslaglæggelse af fiskeredskaber

Når der konstateres en overtrædelse af reglerne for lyst- og fritidsfiskeri, foretager kontrolmyndigheden som altovervejende hovedregel beslaglæggelse af de anvendte fiskeredskaber mv.

Der er ikke i fiskeriloven udtrykkelig hjemmel til beslaglæggelse af fiskeredskaber. Beslaglæggelse af fiskeredskaber mv. er omtalt i forarbejderne til fiskerilovens § 133 om administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation.

Bestemmelsen blev indsat i fiskeriloven ved lov nr. 281 af 12. maj 1999. Det fremgår af de specielle bemærkninger i lovforslaget til denne bestemmelse (lovforslag nr. L 106 af 26. november 1998), at forslaget indebærer, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, kan vedtages administrativt. Udenretlig vedtagelse af konfiskation kan efter bemærkningerne kun anvendes, når sagens faktiske og retlige omstændigheder anses for afklarede.

Af bemærkningerne fremgår endvidere, at dette i praksis betyder, at f.eks. et ulovligt redskab tages i forvaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation.

Det fremgår videre, at det findes hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder, da udenretlig konfiskation og bødeforelæg ofte vil blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen.

Kontrolmyndighedens beslaglæggelser er hidtil sket med hjemmel i retsplejelovens § 807 a, hvorefter private kan foretage beslaglæggelse. Ved beslaglæggelse efter denne bestemmelse skal det beslaglagte hurtigst muligt overgives til politiet, hvorefter politiet forelægger sagen for retten i overensstemmelse med retsplejelovens § 806, stk. 3. Dette gælder ikke, hvis det beslaglagte inden 24 timer udleveres

til den, mod hvem indgrebet er foretaget, eller denne meddeler skriftligt samtykke til beslaglæggelse i overensstemmelse med § 806, stk. 7.

Efter retsplejelovens § 806, stk. 3, kan politiet, såfremt formålet ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, træffe beslutning om bl.a. beslaglæggelse. Hvis den, mod hvem indgrebet er foretaget, anmoder herom, skal politiet snarest muligt og inden for 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes.

2.6.2. Lovforslagets indhold

Rigsadvokaten har over for NaturErhvervstyrelsen tilkendegivet, at der efter Rigsadvokatens opfattelse nu foreligger en sådan fast retspraksis på området, at afgørelsen af sager om overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, som forudsat i bemærkningerne til lov nr. 317 af 31. marts 2007, kan afgøres administrativt, i det omfang betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

På baggrund heraf foreslås det, at der i straffebestemmelsen i fiskeriloven foretages en ændring af § 130, stk. 1, nr. 1, med henblik på at tydeliggøre, at der fremover vil kunne blive truffet såvel domstolsafgørelser som administrative afgørelser på området, og at der ved domstolsafgørelse vil være tale om en frakendelse af retten til at udøve lyst- og fritidsfiskeri, mens der ved administrative afgørelser vil blive tale om en vedtagelse af et forbud mod at udøve lyst- og fritidsfiskeri.

I tilknytning hertil foreslås – bl.a. på baggrund af de i pkt. 2.6.1.1. nævnte ændringer af bekendtgørelse nr. 1199 af 11. december 2008 samt den i afsnittet beskrevne retspraksis – en præcisering af, hvilke overtrædelser af reglerne for lyst- og fritidsfiskeri, der forudsættes normalt at blive vurderet som grove, og som bør medføre rettighedsfrakendelse.

Det skal således præciseres, at en overtrædelse af det maksimalt tilladte antal garn/redskaber eller den maksimalt tilladte længde af garn på 135 meter vurderes som en grov overtrædelse, som bør medføre rettighedsfrakendelse.

Samtidig skal det – i overensstemmelse med retspraksis – præciseres, at ikke blot fiskeri med for mange garn skal anses for en grov overtrædelse, der bør medføre rettighedsfrakendelse. I det omfang, der sker anvendelse af flere end det maksimalt tilladte antal redskaber, bør dette således medføre krav om rettighedsfrakendelse, uanset hvilken type redskab der er tale om.

De nævnte præciseringer vil efter Fødevareministeriets opfattelse bidrage til at sikre ensartethed i de administrative afgørelser om bl.a. forbud mod udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri, som Fødevareministeriet vil skulle træffe fremover.

Beslaglæggelse af fiskeredskaber og fangst:

Som anført ovenfor og under pkt. 1.1 er det hensigten, at sager om overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, som forudsat i bemærkningerne til lov nr. 317 af 31. marts 2007, fremover skal afgøres administrativt, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Efter fiskerilovens § 133 er der således mulighed for administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation, mens lovens § 59 a, stk. 2, giver mulighed for administrativ vedtagelse af rettighedsfrakendelse. Som anført i pkt. 2.6.1.2. er det i bemærkningerne til fiskerilovens § 133 (lovforslag nr. L 106 af 28. november 1998) om vedtagelse af bl.a. konfiskation anført, at reglerne indebærer, at et ulovligt redskab tages i forvaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Det synes hermed forudsat, at kontrolmyndigheden kan foretage beslaglæggelse

(forvaring) af fiskeredskaber mv. Fiskeriloven indeholder dog ikke en udtrykkelig hjemmel til en sådan beslaglæggelse af fiskeredskaber mv.

Som anført i pkt. 2.6.1.2. anvender kontrolmyndigheden i dag retsplejelovens § 807 a som hjemmel for beslaglæggelse af fiskeredskaber. Denne bestemmelse tager imidlertid sigte på privates – og ikke myndigheders – beslaglæggelse. Hertil kommer, at der fremover vil kunne ske administrativ afgørelse af sager om overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, herunder afgørelse om rettighedsfrakendelse og konfiskation, i det omfang betingelserne herfor er opfyldt. Som nævnt er administrativ afgørelse tænkt som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen.

På denne baggrund foreslås det, at der i fiskeriloven tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel til kontrolmyndighedens beslaglæggelse af fiskeredskaber mv.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i fiskerilovens § 131, stk. 2, der giver kontrolmyndigheden beføjelse til at foretage beslaglæggelse ved overtrædelse af bestemmelser i fiskeriloven eller regler fastsat i medfør af denne lov. Kontrolmyndigheden vil således f.eks. kunne foretage beslaglæggelse, hvis det kan konstateres, at et redskab ikke er lovligt udformet, mærket, afmærket, anvendt eller placeret, ligesom kontrolmyndigheden vil kunne foretage beslaglæggelse af fisk, som er fanget i strid med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes først og fremmest anvendt ved overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, men vil også kunne anvendes indenfor det erhvervsmæssige fiskeri. Henset til redskabernes størrelse, vil det imidlertid være forholdsvis sjældent, at hjemlen kan forventes anvendt på området for erhvervsfiskeri.

Det er af hensyn til de personer, som kontrolmyndigheden kan beslaglægge fiskeredskaber og fangst hos, afgørende at sikre, at beslaglæggelsen sker under behørig iagttagelse af de retssikkerhedsgarantier, som retsplejelovens kapitel 74 indeholder. Det foreslås derfor, at fiskerikontrollens beslaglæggelse af fiskeredskaber og ulovlig fangst skal ske i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 74. Dette indebærer for det første, at der vil kunne ske beslaglæggelse af fiskeredskaber og fangst, når der med rimelig grund er mistanke om, at der foreligger en overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri. En beslaglæggelse forudsætter endvidere, at der er grund til at antage, at redskaberne eller fangsten kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1.

Iagttagelse af retsplejelovens kapitel 74 indebærer herudover, at det som udgangspunkt er domstolene, der træffer afgørelse om beslaglæggelse. Hvis det vurderes, at formålet med indgrebet ville forspildes, hvis en kendelse fra retten skulle afventes (beslaglæggelse på øjemedet), vil kontrolmyndigheden kunne foretage indgrebet uden forudgående godkendelse af indgrebet. I disse tilfælde vil der alene skulle ske forelæggelse for retten, såfremt den person, indgrebet er foretaget hos, anmoder herom.

Kontrolmyndigheden vil i tilfælde, hvor der sker beslaglæggelse på øjemedet, skulle vejlede den person, indgrebet er foretaget hos, om muligheden for at få beslaglæggelsen forelagt for retten ved politiets foranstaltning i henhold til retsplejelovens § 806, stk. 3, 2. pkt.

Kontrolmyndigheden vil ligeledes i henhold til § 806, stk. 7, kunne træffe endelig afgørelse om beslaglæggelse, hvis den, hos hvem der sker beslaglæggelse, skriftligt meddeler samtykke til indgrebet (beslaglæggelsen).

2.7. Strafmyndighed for eksterritoriale overtrædelser ("IUU-fiskeri")

Med IUU-forordningen er der indført regler i form af direkte gældende EU-forbud og EU-påbud,

som medlemslandene loyalt og effektivt skal sikre håndhævet. Håndhævelsen af reglerne om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("IUU-fiskeri") skal kunne gennemføres dels på medlemsstatens eget territorium og fiskeriterritorium, samt om bord på de fiskerfartøjer, som fører medlemsstatens flag, dels uden for medlemsstaterne, i det omfang medlemsstaterne har jurisdiktion (straffemyndighed). Dette gælder også i forhold til medlemsstaternes egne statsborgere og selskaber m.v. (juridiske personer). Nogle af de adfærdsregulerende EU-regler retter sig således direkte til medlemsstaternes fartøjsførere, til ejere af fiskerfartøjer (fiskerilicensindehavere) samt til selskaber m.v. (juridiske personer). Andre af "IUU-bestemmelserne" retter sig direkte til medlemsstaternes statsborgere i deres egenskab af statsborgere i en medlemsstat. De statsborgere, som en medlemsstat har kompetence overfor i kraft af statsborgerskabet, og som måtte deltage eller støtte "IUU-aktiviteter" - hjemme såvel som i udlandet - kan således risikere at overtræde de direkte gældende forbudsbestemmelser. I situationer, hvor overtrædelsen sker i udlandet, skal statsborgere kunne sanktioneres af deres egen hjemstat (medlemsstat). De forbudte "IUU-aktiviteter" gælder direkte og uanset hvor i verden, "IUU-reglerne" måtte være overtrådt. Det vil sige, at "IUU-reglerne" har eksteritorial gyldighed. IUU-forordningen bestemmer, at statsborgere, der hører ind under medlemsstaternes jurisdiktion (statsborgere), hverken må støtte eller udøve "IUU-fiskeri", herunder ved forhyring om bord eller ved at fungere som driftsledere eller egentlige ejere af fiskerfartøjer, som er opført på EF-listen over "IUU-fartøjer", jf. art. 39, stk. 1. Uden at det tilsidesætter flagstatens overordnede ansvar, skal medlemsstaterne samarbejde med hinanden og med tredjelande og træffe alle passende foranstaltninger efter den nationale lovgivning og resten af EU-retten til at identificere statsborgere, der støtter eller udøver "IUU-fiskeri", og medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger over for statsborgere, der støtter eller udøver "IUU-fiskeri", jf. art. 39, stk. 2.-3.

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Overordnede principper vedrørende eksteritorial jurisdiktion og strafbarhed

Ifølge international ret er nationalstaterne kun jurisdiktionsmæssigt kompetente i relation til personer, ting eller adfærd, som er undergivet deres egen kompetencesfære. Efter den såkaldte højhedsret kan ingen nationalstat således gyldigt lovgive eller i øvrigt håndhæve regler over for personer eller handlinger, som er undergivet en anden nationalstats eksklusive kompetence. I sådanne tilfælde gælder et princip om ikke-intervention. Skal en stat udøve eller gennemføre lovgivning, håndhævelse eller udøve jurisdiktion (fx straffemyndighed) for handlinger m.v. begået uden for landets grænser, er det et krav, at der foreligger en helt klar hjemmel (kompetence).

I international ret anerkendes den territoriale kompetence (territorialprincippet), hvorefter staten har magt og kompetence til at handle i forhold til personer, uanset disses nationalitet (statsborgerskab eller statsløse), handlinger og ting, der foregår eller befinder sig inden for statens territorium. Et andet centralt jurisdiktionsprincip er personalprincippet, hvorefter staten har magten til at handle i relation til sine egne statsborgere, individer eller juridiske personer, uanset hvor disse er lokaliserede (inden for grænserne eller i udlandet).

Især inden for havretten, jf. FNs Havretskonvention, har kyststaterne territorial kompetence over personer, uden hensyn til deres nationalitet, handlinger og ting, der er lokaliseret i deres territorialfarvand og har højhedsret eller jurisdiktion inden for den såkaldte eksklusivt økonomiske zone eller kontinental-sokkelen. På det åbne hav er det – med mindre andet er bestemt – flagstaterne, der har en eksklusiv kompetence til at håndhæve sine nationale regler og de internationalt gældende regler og de direkte gældende EU-forordninger for sine skibe (flagstatsprincippet).

IUU forordningen og Kontrolforordningen, som skal understøtte kontrollen af "IUU-reglerne", er fundet i og båret dels af medlemsstaternes højhedsrettigheder over deres egne territorier, ting (herunder

fiskerfartøjer) og personer (statsborgere) og registrerede selskaber (juridiske personer) samt af medlemslandenes traktatretlige forpligtelser.

Strafferetlig jurisdiktion reguleres primært i Danmark i straffelovens Kapitel 2. Almindelige betingelser for strafferetlige bestemmelsers anvendelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 17. november 2011. Særlige jurisdiktionsbestemmelser om betingelserne for at anvende de strafferetlige bestemmelser på eksteritoriale overtrædelser kan tillige forekomme i særlove.

2.7.1.2. Eksterritorial gyldighed af straffebestemmelser og mulighed for pådømmelse af eksteritoriale overtrædelser i Danmark

Hvorvidt danske domstole kan pådømme sager vedrørende danske statsborgeres og juridiske personers overtrædelser af danske regler, der er begået i udlandet, afhænger for det første af, om den pågældende danske strafferegel har såkaldt eksteritorial gyldighed, dvs. om bestemmelsen også omfatter forhold (overtrædelser) begået i udlandet. For det andet afhænger det af, om danske domstole kan pådømme den konkrete straffesag efter lovgivningens regler om dansk straffemyndighed (jurisdiktion).

1. Spørgsmålet om, hvorvidt danske straffebestemmelser har eksteritorial gyldighed, er ikke generelt reguleret i lovgivningen. Afgørelsen heraf beror på en fortolkning af den pågældende straffebestemmelse.

Udgangspunktet for så vidt angår særlovgivningen (dvs. bestemmelser uden for straffeloven, herunder fiskeriloven) er, at straffebestemmelser er territorielt begrænsede til handlinger foretaget her i landet. Når dette er udgangspunktet for særlovgivningens vedkommende, skyldes det, at særlovgivningen normalt alene vil sigte på at normere pligter, der skal iagttages her i landet. Det gælder f.eks. strafsanktionerede påbud og forbud i love om skove, veje, vandløb, jagt, byggeri mv. En fortolkning af den enkelte særlovsbestemmelse kan dog føre til, at også straffebestemmelser i særlovgivningen må antages at omfatte handlinger foretaget i udlandet. IUU-forordningen gælder i henhold til art. 1, stk. 3, for alt "IUU-fiskeri" og dertil knyttede aktiviteter, der udøves i den del af medlemsstaternes område, som Traktaten finder anvendelse på, i EU-farvande, i marine farvande henhørende under tredjelandes jurisdiktion eller højhedsområde eller på det åbne hav. Den personkreds, der er omfattet af IUU-forordningen er ejere af fiskerfartøjer (fiskerilicensindehavere), fartøjsførere og statsborgere, jf. art. 39-40. Herudover pålægger IUU-forordningen efter sin art. 47 medlemsstaterne at drage juridiske personer til ansvar. EU-reglerne vedrørende "IUU-fiskeri" og ulovlig støtte hertil (jf. art. 39, stk.1.), er i vidt omfang formuleret som forbud, dvs. adfærdsregulerende forholdsnormer (materielle regler), der skal overholdes. Medlemsstaterne pålægges i henhold til art. 44 pligt til at sanktionere de pågældende overtrædelser enten administrativt eller ved en straffesag eller en kombination heraf.

Overtrædelser af de direkte gældende EU-forordninger på fiskeriets område kan allerede betragtes som strafbare forhold i medfør af fiskerilovens sanktionsbestemmelser, navnlig § 130, stk. 1, nr. 1 og 3, og stk. 4, jf. bemyndigelsen i lovens § 10, stk.1, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger inden for fiskeri og fiskeopdræt. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Den Europæiske Unions forordninger inden for fiskeri og fiskeopdræt. Fiskeriloven har således allerede et sanktionssystem, der har til formål at supplere de direkte gældende forordninger og sikre den nødvendige og tilstrækkelige håndhævelse af reglerne. Det kan således konstateres, dels at fiskeriloven har eksteritorial gyldighed, i det omfang EU-forordningerne direkte kræver dette, og dels at overtrædelser af IUU forordningen, som måtte være begået i udlandet af danske statsborgere og til fordel for danske selskaber m.v. (juridiske personer) er omfattet af loven. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 21 vedr. forslaget til en ny § 130, stk. 8, for nærmere uddybning vedrørende de materielle strafbestemmelser, der er en følge af en

kombination af de EU-retlige forbud og påbud og den supplerende nationale sanktionsbestemmelse i fiskeriloven. Med hensyn til den personkreds, der omfattes og afgrænses af fiskerilovens § 130, er enhver borger eller virksomhed, der overtræder gerningsindholdet i en given EU-forordningsfastsat handle- eller undladelsesnorm, og som samtidig opfylder de almindelige strafbarhedsbetingelser, som udgangspunkt omfattet af straffebestemmelsen i loven.

Som et konkret eksempel skal statsborgerreglerne i Kapitel VIII i IUU-forordningen kort omtales. Det fastsættes således i henhold til art. 39, stk. 1, at statsborgere, der hører ind under medlemsstaternes jurisdiktion (statsborgere), hverken må støtte eller udøve "IUU-fiskeri", herunder ved forhyring om bord på eller ved at fungere som driftsledere eller egentlige ejere af fiskerfartøjer, som er opført på EU-listen over "IUU-fartøjer". Af art. 39, stk. 3, fremgår, at medlemsstaterne efter deres gældende love og administrative bestemmelser træffer passende foranstaltninger over for statsborgere, der støtter eller udøver "IUU-fiskeri". En passende foranstaltning fra dansk side kunne være at der rejses en straffesag for overtrædelse af IUU-fordningens art. 39, stk.1, jf. fiskerilovens § 130, stk.1. nr. 1, jf. § 10, for ulovlig støtte til "IUU-fiskeri". For at denne straffesag skal kunne gennemføres i Danmark, forudsættes imidlertid at der tillige er tilvejebragt den fornødne straffemyndighed i loven. Altså skal den pågældende lovovertrædelse også kunne pådømmes ved danske domstole.

2. Straffeloven indeholder de grundlæggende regler om dansk straffemyndighed. Som forudsætning for at kunne udøve straffemyndighed (jurisdiktion) skal en række betingelser være opfyldt. Straffelovens §§ 6-9 afgrænser hvilke straffesager, der kan pådømmes ved danske domstole. Dansk straffemyndighed, jf. straffelovens § 6, nr. 1, omfatter alle handlinger foretaget i den danske stat, uanset om gerningsmanden har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Til den danske stat (herunder Grønland og Færøerne) henregnes landterritoriet, søterritoriet og lufrummet. Vedrørende Grønland og Færøerne gør sig imidlertid særlige forhold gældende, jf. nedenfor pkt. 2.7.1.4.

Dansk straffemyndighed omfatter endvidere handlinger foretaget på dansk fartøj, jf. straffelovens § 6, nr. 2 og 3. Bestemmelserne er udtryk for et udvidet territorialprincip, flagstatsprincippet, og bygger på en antagelse om nær sammenhæng mellem et fartøj og den stat, hvor fartøjet er registreret (flagstaten). Flagstaten antages således at være nærmest til at have straffemyndighed i forhold til handlinger, der foretages på et fartøj registreret i vedkommende stat.

Hvis en lovovertrædelse hverken for så vidt angår handling eller virkning har nogen tilknytning til det danske territorium, men er foretaget inden for et fremmed myndighedsområde, kan der i stedet være dansk straffemyndighed efter straffelovens § 7, stk. 1, om handlinger foretaget uden for den danske stat af personer, som har tilknytning til Danmark i form af dansk indfødsret (statsborgerskab), bopæl i den danske stat eller som har lignende fast ophold her i landet, jf. det såkaldte aktive personalprincip.

Hvis handlingen er foretaget inden for et fremmed myndighedsområde, er det som udgangspunkt en betingelse, at handlingen er strafbar både efter gerningsstedets lovgivning og efter dansk lovgivning (krav om dobbelt strafbarhed), jf. straffelovens § 7, stk. 1, nr. 1. "IUU-reglerne" stiller ikke krav om dobbelt strafbarhed. Der vil således kunne være tilfælde, hvor kravet i straffelovens § 7, stk.1, nr.1., ikke er opfyldt.

Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, der foretages af personer med den ovennævnte tilknytning her til landet, når de foretages uden for et myndighedsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 7, stk. 2. Dette kunne for eksempel være handlinger begået på åbent hav. Da fiskeriloven ikke hjemler straf i form af fængsel for overtrædelser af loven og EU-retsakter på fiskeriområdet, vil jurisdiktionsreglen i straffelovens § 7,

stk. 2, ikke kunne benyttes som hjemmel til at rejse sager for danskeres eksteritoriale overtrædelser af "IUU-reglerne".

Fiskerilovens sanktionsbestemmelser indeholder kun mulighed for straf i form af bødestraf. Andre sanktionsformer i fiskeriloven er bl.a. konfiskation og fratagelse af fiskertilladelse, jf. ovenfor pkt. 2.3.1.

Straffelovens regler i §§ 6 og 7 suppleres af straffelovens § 8, nr. 1-6, hvorefter der er dansk straffemyndighed for en række handlinger, som er foretaget i udlandet. Det strafferetlige universalprincip afspejles i straffelovens § 8, nr. 5, som vedrører handlinger, der er omfattet af en international bestemmelse, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at have straffemyndighed. Udtrykket "international bestemmelse" i § 8, nr. 5 omfatter bl.a. traktater (herunder Traktaten om Den Europæiske Union (EUT) og Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)). Reglen omfatter således samarbejdet inden for EU, herunder de EU-retsakter, som gælder direkte og supranationalt, dvs. EU's forordninger, i det omfang sådanne retsakter måtte indeholde strafferetlige jurisdiktionsbestemmelser (jurisdiktionspålæg rettet mod medlemsstaterne). Bestemmelsen i § 8, nr. 5, giver således dansk straffemyndighed, hvis Danmark i henhold til "den internationale bestemmelse" udtrykkeligt er forpligtet til at have jurisdiktion. "IUU-forordningens" art. 44 gør det imidlertid udtrykkeligt valgfrit for medlemsstaterne, hvorvidt de vil sanktionere overtrædelser af "IUU-reglerne" administrativt eller ved en straffesag, eller de vil benytte en kombination heraf.

Som følge af denne valgfrihed omkring sanktionssystemerne kan det konkluderes at IUU- forordningen ikke indeholder et jurisdiktionspålæg til medlemsstaterne. Straffelovens almindelige regel i § 8, nr. 5, er derfor ikke anvendelig som retligt fundament for, at myndighederne i Danmark rejser fiskeristraffesager for de eksteritoriale overtrædelser af IUU-forordningen.

Straffeloven og fiskeriloven indeholder herefter sammenfattende ingen hjemmelsbestemmelser, der i alle tilfælde muliggør, at fiskeristraffesager om de eksteritoriale overtrædelser af fiskeriloven, og herunder især overtrædelser af EU's direkte gældende bestemmelser, kan rejses her i landet. Der mangler med andre ord en regel om dansk strafmyndighed (jurisdiktion) på området for de eksteritoriale overtrædelser af "IUU-reglerne".

3. Om betydningen af såkaldt dobbelt strafbarhed kan følgende konstateres: Straffelovens § 7 b og § 10 omhandler de almindeligt gældende bestemmelser om betydningen af dobbelt strafbarhed:

§ 7 b bestemmer, at når dansk straffemyndighed over for en juridisk person er betinget af dobbelt strafbarhed, omfatter det ikke et krav om, at lovgivningen på gerningsstedet hjemler strafansvar for en juridisk person (selskabsansvar).

§ 10 bestemmer i stk.1, at når en handling retsforfølges her i landet, skal afgørelsen om såvel straf som andre retsfølger af handlingen træffes efter dansk lovgivning. I stk. 2 bestemmes, at når dansk straffemyndighed er betinget af dobbelt strafbarhed, kan der ikke idømmes strengere straf end hjemlet ved lovgivningen på gerningsstedet.

Reglerne indgår her som referenceramme for forslaget til indførelse af en særlig jurisdiktionsbestemmelse i lovens § 130, stk.1, nr. 8, jf. videre nedenfor. Den foreslåede regel om dansk strafmyndighed på fiskerilovens område, for så vidt angår danske statsborgeres "IUU-overtrædelser" begået i udlandet, bør således ikke være afhængig af, at overtrædelserne også er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet, eftersom de materielle "IUU regler" ikke opstiller dette som et krav, jf. videre nedenfor.

2.7.1.3. Juridiske personers ansvar for "IUU-overtrædelser"

IUU-forordningens art. 47 om juridiske personers ansvar bestemmer, at juridiske personer drages til ansvar for alvorlige overtrædelser, når sådanne overtrædelser er begået til deres fordel af en fysisk person,

der beklæder en ledende stilling hos den juridiske person. Dette gælder, hvis den fysiske person enten handler individuelt eller som en del af den juridiske person, og på grundlag af beføjelser hvorefter den fysiske person kan repræsentere den juridiske person. Det samme gælder, hvis den fysiske person kan træffe beslutninger på vegne af den juridiske person eller kan udøve intern kontrol, jf. art. 47, stk.1. Den juridiske person kan også drages til ansvar for manglende internt tilsyn eller kontrol med sine ansatte, jf. art. 47, stk.2, når manglende tilsyn eller kontrol fra ledelsens side har gjort det muligt for en fysisk person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en alvorlig overtrædelse til fordel for denne juridiske person. Den pågældende fysiske person vil eksempelvis kunne være en dansk statsborger.

Straffelovens § 9, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at handlinger for så vidt angår juridiske personer, knyttes til det sted, hvor den eller de handlinger, som medfører ansvar for den juridiske person, er foretaget. Bestemmelsen regulerer ikke spørgsmålet om, hvornår juridiske personer kan ifalde et strafferetligt ansvar, idet dette afgøres efter reglerne i straffelovens 5. Kapitel om strafansvar for juridiske personer, jf. således også udtrykkeligt fiskerilovens § 130, stk. 4.

Under henvisning til art. 39 i IUU-forordningen, som pålægger medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger over for statsborgere, der aktivt støtter "IUU-fiskeri" og under henvisning til, at der med den foreslåede § 130, stk. 8, tilvejebringes hjemmel til at strafforfølge overtrædelser af "IUU-bestemmelserne" begået eksterriortalt, finder Fødevareministeriet, at danske statsborgeres (fysiske personers) handlinger dels efter ovennævnte art. 39, og dels efter art. 47, skal kunne retsforfølges fra dansk side ved en dansk fiskeristraffesag.

I det omfang den juridiske person er hjemmehørende her i landet, er dette umiddelbart ukompliceret. I det omfang den juridiske person måtte være hjemmehørende i udlandet, må spørgsmålet om strafansvar for den juridiske person som udgangspunkt skulle afgøres i det land, hvor den juridiske person er hjemmehørende (selskabsregistreret eller lignende). Dette udelukker dog ikke en dansk retsforfølgning (fiskeristraffesag) over for den danske statsborger, som i givet fald har medvirket eller lignende til den juridiske persons alvorlige "IUU-overtrædelser", jf. art. 47, stk. 3 i IUU-forordningen.

2.7.1.4. Eksterriortale "IUU-overtrædelser" begået i Grønland og på Færøerne

Dansk straffemyndighed omfatter alle handlinger foretaget i den danske stat (herunder Grønland og Færøerne), jf. straffelovens § 6, nr. 1.

Efter fiskerilovens § 143 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Både Færøerne og Grønland har således også deres egne fiskerilovgivninger. I forholdet til EU er Færøerne og Grønland i øvrigt ligestillede med tredjelande. Der henvises generelt til Statsministeriets vejledninger herom.

Fordi loven ikke gælder på Færøerne og på Grønland, gælder IUU-forordningens mulighed for fra dansk side at kunne strafsanktionere danske statsborgere for eksterriortale overtrædelser heller ikke, hvis overtrædelserne finder sted i Grønland og på Færøerne. Personer bosat i Grønland og på Færøerne er omfattet af lov om indfødsret og er derfor danske statsborgere, jf. bekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 af lov om dansk indfødsret. De pågældende personer er derfor som udgangspunkt omfattet af ordlyden (statsborgerbegrebet) i IUU-forordningen, jf. for eksempel art. 39. Imidlertid er retstilstanden for alle de danske statsborgere, der har deres bopæl enten på Færøerne eller i Grønland den, at de ikke, dér på stedet, er omfattet af de samme rettigheder og pligter, som følger af de direkte gældende EU-forordninger, der i almindelighed er indrettet på at regulere forholdene i EU og for EU-borgeren, jf. således om statsborgerbegrebet og det supplerende unionsborgerbegreb i TEUF art. 20. En præcisering af denne opfattelse af den gældende retstilstand vil være nødvendig i lovforslaget. Hertil kommer en præcisering af, at statsborgere, der er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, ligeledes er undtaget, selv om de ikke har bopæl i de nævnte dele af rigsfællesskabet.

2.7.2. Lovforslagets indhold

Der foreslås indført en jurisdiktionsbestemmelse (en regel om dansk strafmyndighed) i loven, jf. forslaget til en ny § 130, stk. 8. Med udgangspunkt i gennemgangen af gældende ret kan det konkluderes, at der ikke er et EU-retligt jurisdiktionspålæg i art. 44 i IUU-forordningen. Medlemsstaterne skal efter forordningen sørge for, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med administrative sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Samtidig eller som alternativ kan medlemsstaterne også anvende strafferetlige sanktioner, jf. artikel 44, stk.1, og stk. 3. Der er ikke i forordningen retningslinjer for, hvornår medlemslandene skal vælge enten den ene eller den anden fremgangsmåde. Forordningen pålægger med andre ord ikke medlemsstaterne en pligt til at sanktionere strafferetligt. Det kan samtidig konstateres, at de almindelige regler i straffeloven om dansk straffemyndighed ikke fuldt ud dækker situationer, hvor strafbare overtrædelser af IUU-forordningen skal kunne retsforfølges i Danmark. Derfor foreslås i overensstemmelse med ovennævnte en udvidelse af fiskerilovens § 130 med et nyt stk. 8. Herefter vil der være fornøden hjemmel, således at de ulovlige "IUU-aktiviteter", som foretages af danske statsborgere i udlandet, omfattes af dansk strafmyndighed og sanktionsmulighederne ligestilles dermed for alvorlige "IUU-overtrædelser". Med reglen fastslås det samtidig, at danske statsborgere med bopæl i Danmark også vil kunne straffes i Danmark for "IUU-overtrædelser", som måtte være begået i Grønland eller på Færøerne. Dette skal ses i sammenhæng med, at farvandene og dermed fiskebestandene i havene omkring Færøerne og Grønland er beskyttet af "IUU-reglerne", jf. art 1, stk. 3 i IUU-forordningen, jf. Kontrollforordningens art. 2, stk. 2. Med forslaget efterlever Danmark således IUU-forordningen, når der i alle relevante tilfælde også vil kunne benyttes strafferetlige sanktioner ved alvorlige "IUU-overtrædelser".

Forslaget sikrer, at overtrædelser begået eksterriortalt i henhold til IUU-forordningen kan retsforfølges her i landet ved rejsning af straffesager. Kapitlet om statsborgerne omhandler flere regler (artikler), der hver især indeholder forbud, der efter bestemmelseernes ordlyd retter sig direkte med forholdsnormer (forbud) til medlemslandenes statsborgere. Disse regler vil fremover kunne håndhæves via straffesager anlagt ved danske domstole på tilsvarende vis, som hvis de var begået inden for danske domstoles nugældende jurisdiktionsområde. Det vurderes derfor, at der er behov for en eksplicit hjemmel til at indlede strafforfølgning gennem etableringen af strafmyndighed for de nævnte eksterriortale overtrædelser af fiskerilovgivningen i anledning af "IUU-overtrædelser" begået af danske statsborgere i udlandet. Dette gælder, uanset om overtrædelsen sker til den pågældende fysiske persons (statsborgers) egen fordel eller er foretaget til fordel for en juridisk person, med hjemsted i Danmark.

Som følge af, at fiskerilovens anvendelsesområde også omfatter visse eksterriortale overtrædelser, foreslås i § 130 tillige indsat et nyt stk. 8, jf. nedenfor de specielle bemærkninger til § 1, nr. 21.

Forslaget fastslår samtidig, at kravet om såkaldt dobbelt strafbarhed fraviges, jf. omtalen af straffelovens almindelige regler herom under punkt 3 ovenfor, ved overtrædelser af IUU-forordningen begået eksterriortalt af danske statsborgere i udlandet. Dette er primært under hensyn til, at "IUU-reglerne" ikke opstiller et sådant materielt krav om dobbelt strafbarhed og derfor skal jurisdiktionsreglen kunne sikre en effektiv og ensartet håndhævelse af "IUU-reglerne" i Danmark.

Der foreslås en tilpasning af lovens territorialbestemmelse. Ud fra EU-retlige effektivitets- og loyalitets-hensyn foreslås fiskerilovens territorialbestemmelse i § 143 justeret, således at personer med dansk indfødsret, som ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, dvs. danske statsborgere, der ikke i tilknytningsmæssig henseende er færingere eller grønlandere, og som begår overtrædelser i grønlandsk og færøsk farvand, kan retsforfølges for "IUU-overtrædelser" ved de danske domstole.

Personer, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab, men som har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, undtages således fra den udvidede strafmyndighed for alvorlige overtrædelser efter IUU-forordningen, hvis overtrædelsen begås i Grønland eller på Færøerne.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Udgifterne ved administrativ opfølgning af pointsystemet forventes i 2012 at være 1,2 mio. kr. og ved fuld indfasning i 2014 forventes de årlige udgifter at være på 2,0 mio. kr. Fuld indfasning betyder, at der efter en periode er nået et stabilt niveau for sagsbehandling af pointtildelinger. Dækning af øgede udgifter som følge af lovforslaget er fundet ved intern omprioritering inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris bevilling.

Forslaget forventes i sig selv ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for staten, ud over hvad der allerede følger af EU-retsgrundlaget. Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med forslaget etableres der en administrativ ramme om pointsystemet for danske indehavere af fiske-licenser. Der indføres samtidigt et parallelt pointsystem for fartøjsførere, der har begået alvorlige overtrædelser af de gældende regler om fiskeri. Med forslaget kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri endvidere meddele personer forbud mod at føre et dansk fiskerfartøj med fiskerilicens. Da disse bestemmelser fortrinsvist angår virksomheder (juridiske personer), der ikke følger de gældende regler, vil forslaget ikke have konsekvenser for normalteffektive virksomheder, der bl.a. er defineret ved, at de efterlever reglerne. Bestemmelsen vurderes således ikke at medføre administrative byrder.

De resterende bestemmelser i lovforslaget vurderes derudover heller ikke at indebære administrative konsekvenser for virksomhederne.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

For så vidt angår reglerne om tildeling af tilladelse til fiskeriberettigede i visse vandsystemer vil finansiering være uændret i forhold til hidtil.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes at have positive miljømæssige konsekvenser for de marine ressourcer, idet målsætningen for det direkte gældende EU-regelgrundlag, der danner baggrund for lovforslaget, er – som et væsentligt led i den fælles fiskeripolitik – bl.a. at sikre en miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer.

7. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget suppleres de direkte gældende EU-forordninger IUU-forordningen, Kontrolforordningen og Gennemførelsesforordningen på fiskeriområdet for så vidt angår tilvejebringelse af hjemmel for et operativt administrativt grundlag for pointsystemer, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og for muligheden for at gennemføre strafferetlig sanktionering af danske statsborgeres eksterriale "IUU-overtrædelser" ved danske domstole, jf. lovforslagets § 1, nr. 21 og 23.

8. Hørte organisationer og myndigheder m.v.

Lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danish Seafood Association (DSA), Danmarks Fiske-

handlere, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Kystfiskerforening, Dansk Skaldyropdræt, Dansk Åleproducentforening, Danske Advokater, Danske Fiskeres Producentorganisation, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU - Akva, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering), Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Statens Administration, Finanstilsynet, Finansraadet, Forbrugerrådet, Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark, Foreningen Dansk Skaldyropdræt, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Foreningen Muslingeerhvervet, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Færøernes Landsstyre, Greenpeace, Grønlands Hjemmestyre, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen for Fiskesorteringer og Samlecentraler i Danmark, Landsforeningen Levende Hav, NOAHs Sekretariat, Politiforbundet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Sammenslutningen af Danske Fiskeriforeninger, Sammenslutningen af Danske Ørredeksportører, Skagen Fiskernes Producentorganisation, Søfartsstyrelsen, Verdensnaturfonden WWF og VisitDenmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
	Mindre udgifter	Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	I 2012 forventes udgifter for 1,2 mio. kr. Ved fuld indfasning i 2014 vil de årlige udgifter være på 2,0 mio. kr. Dækning af øgede udgifter som følge af lovforslaget er fundet ved intern omprioritering inden for Fødevareministeriets bevilling. Forslaget forventes dog ikke at have negative økonomiske konsekvenser for staten ud over, hvad der allerede følger af EU-retsgrundlaget. Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget forventes dog ikke at have negative administrative konsekvenser for staten ud over, hvad der allerede følger af EU-retsgrundlaget. Forslaget har ingen admini-

		strative konsekvenser for kommuner og regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget forventes ikke at have negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget forventes at have positive miljømæssige konsekvenser ved at sikre en miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder etablering af hjemmel til at strafforfølge (rejse straffesag) mod danske statsborgere og juridiske personer for visse overtrædelser af den fælles fiskeripolitik begået eksterterritoriant.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås at erstatte ”EF-retsakter” med ”EU-retsakter” overalt i loven. Med vedtagelse af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007 udgik Fællesskabet og blev erstattet af Unionen. De anvendte forkortelser vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2.

Den udtrykkelige opregning i fiskerilovens § 5, stk. 2, af repræsentation i EU-fiskeriudvalget udgår, da en udtrykkelig opregning af organisationer i lovbestemmelsen kan være misvisende, fordi organisationer kan skifte navn, fusionere eller deles op. I disse situationer er de relevante organisationer i stedet blevet optaget i udvalgene gennem den gældende bestemmelse i lovens § 9, stk. 3, som giver ministeren mulighed for dette. Fremover vil ministeren i stedet fastlægge deltagerkredsen i udvalgenes forretningsorden. Lovændringen er af teknisk karakter og vil derfor ikke have konsekvenser for udvalgenes aktuelle sammensætning.

Tilsvarende udgår de udtrykkelige opregninger i lovens § 6, stk. 2-3, vedrørende repræsentation i udvalget for Erhvervsfiskeri, i lovens § 6 a, stk. 2, vedrørende repræsentation i Udvalget for Muslingeproduktion, i lovens § 7, stk. 2, vedrørende repræsentation i Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje samt i lovens § 8, stk. 2, for særlige udvalg til udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde, hvor der henvises til den udtrykkelige opregning af organisationer i § 7 samt til repræsentanter for den pågældende kommunalstyrelse.

Der henvises til beskrivelsen til den nye § 9, jf. bemærkningerne nedenfor til nr. 3.

Til nr. 3.

Forvaltningen af de forhold, der er reguleret af fiskeriloven og gennemførelse af EU-politikken på fiskeriområdet sker på grundlag af et løbende samspil mellem Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og de rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til lovens kapitel 2. Udvalgene dækker EU-fiskeripolitikken, gennemførelsen af regler i relation til det erhvervsmæssige fiskeri samt rekreativt fiskeri og fiskepleje. Desuden er der et udvalg, der inddrages specielt vedrørende muslingeproduktion.

Hidtil har det udtrykkeligt fremgået af lovteksten vedrørende det enkelte udvalg, hvilke organisationer der var repræsenteret. I den gældende § 9, stk. 3, er der mulighed for, at ministeren kan bestemme, at udvalgene udvides med repræsentanter for andre organisationer end de, der er nævnt i bestemmelserne om de enkelte udvalg. Gennem denne bestemmelse har ønsket om optagelse af andre organisationer end de nævnte kunnet imødekommes, selvom der for det enkelte udvalg i lovteksten ikke er forudsat, at netop den organisation deltog i det pågældende udvalg.

Der foreslås en revideret § 9. Efter forslaget § 9, stk. 1, vil forretningsordenen for udvalgene som hidtil blive fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren udpeger ligeledes fortsat udvalgenes formænd.

Den udtrykkelige opregning af organisationsrepræsentation i udvalgene udgår i bestemmelserne i §§ 5-7. Det foreslås, at ministeren efter den foreslåede § 9, stk. 2, fastlægger udvalgenes sammensætning i udvalgenes forretningsorden. Der er desuden organisationer, som har vist en relevant interesse for at deltage i de rådgivende udvalg, som ikke er nævnt i loven. I praksis har der kunnet følges op på dette ved, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har benyttet den mulighed, som følger af den gældende lovs § 9, stk. 3, til at bestemme, at udvalgene udvides med repræsentanter fra andre organisationer end de, der er udtrykkelig nævnt i loven.

Med lovændringen er det ikke hensigten at ændre den aktuelle kreds af organisationer, der i dag er repræsenteret i udvalgene. Der vil desuden stadig være mulighed for optagelse af andre organisationer med henblik på drøftelse af de spørgsmål, som udvalget rådgiver om.

I udvalgene er de organisationer, der dækker de relevante interesser inden for erhvervs- og rekreativt fiskeri, opdrætserhverv, forarbejdning, handel mv. af fisk, repræsenteret. Forbrugere og arbejdstagersiden er ligeledes repræsenteret. Desuden er organisationer, der arbejder for miljø og naturinteresser, repræsenteret i alle udvalg.

Myndigheder og forskningsinstitutioner vil desuden fortsat blive inddraget.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 3, svarer til den mulighed, ministeren har i dag for at supplere udvalgene i kortere eller længere perioder med personer med særlig sagkundskab eller organisationer, der ellers ikke er repræsenteret i udvalget. Bestemmelsen videreføres, da det er væsentligt, at arbejdet i udvalgene også fortsat er kendetegnet ved åbenhed og mulighed for at indhente bredest mulig viden og synspunkter. Udvidelsen af et udvalgs medlemskreds vil ske ved ministerens fastsættelse af en revideret forretningsorden for det pågældende udvalg.

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring indebærer, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at kvoter for laks kun kan meddeles til sammenslutninger af fiskeriberettigede ved nærmere angivne vandsystemer, typisk vandsystemer, der omfatter åer. Om baggrunden for ændringen henvises til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger ovenfor.

Ligesom i dag kan der tillades landet et begrænset antal laks i det enkelte vandsystem. Dette antal fastsættes hvert år på baggrund af en rådgivning fra DTU – Aqua på grundlag af en biologisk vurdering af bestandenes bæredygtighed i forhold til fiskeri og landing i det pågældende vandsystem. Et vandsystem omfatter hovedvandløbet med tilløb og eventuelt i forbindelse hermed søer o.l. I forbindelse med lakseforvaltningen fastsætter ministeren, hvilke dele af vandsystemet, der er omfattet. F.eks. er det i bekendtgørelse nr. 271 af 25. marts 2010 om særlige fiskeriregler i Skjern Å vandsystem nærmere angivet, hvilke dele af hovedløbet og tilløb, der er omfattet. Dette fastsættes ved bekendtgørelse på baggrund af aktuel, sagkyndig, biologisk rådgivning, idet der på dette grundlag defineres områder, hvor der må landes laks. Der er indtil videre tale om et meget begrænset antal laks. I 2011 kunne der tillades landet 350 laks fra Skjern Å vandsystem, 160 laks fra Storå vandsystem, 130 laks fra Varde Å, 73 laks i Sneum Å, 35 laks fra Kongeå, 90 laks fra Ribe Å, 60 laks fra Brede Å og 50 laks fra Vidå.

Da laksen i de berørte vandløb er omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne efter "Habitatdirektivet" (direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992), skal der tages hensyn til målsætningerne for de internationale naturbeskyttelsesområder, jf. lovens § 10 d, i forhold til bestandens aktuelle situation. I de senere år har det været muligt at tillade, at der i det enkelte vandsystem landes et begrænset antal laks, uden at dette forhindrede den genopbygning af bestandene, der er i gang. Som forudsætning for kvotetildelingen indgår derfor i den biologiske vurdering, om sammenslutningen bidrager til den lokale fiskepleje.

Den foreslåede ændring indebærer alene en målretning, således at det i lovteksten præciseres, at ministeren kan fastsætte, at laksekvoter ikke kan tildeles enkelte fiskeriberettigede, men kun til en sammenslutning af fiskeriberettigede for det pågældende vandområde. Ved en "sammenslutning af fiskeriberettigede" forstås typisk en forening, hvis medlemmer har ret til fiskeri ved det pågældende vandsystem, jf. lovens § 28, herunder f.eks. grundejere og fiskeriforeninger. Det vil være op til sammenslutningen at administrere laksekvoten i overensstemmelse med de for tilladelsen fastsatte vilkår.

Med ændringen kommer det til at fremgå udtrykkeligt af loven, at ministeren kan bestemme, at kvoter for landing af den genetisk særlige og oprindelige laks kan gives til én eller eventuelt flere (dog maks. tre), større sammenslutninger af fiskeriberettigede ved nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan bestemme, at der kan gives laksekvoter til flere sammenslutninger ved et vandsystem, hvis der ikke findes én sammenslutning, der omfatter hele vandsystemet. Findes der ikke én sammenslutning af fiskeriberettigede, der omfatter hele vandsystemet, kan laksekvoten subsidiært meddeles til flere, større sammenslutninger, der hver for sig mindst omfatter en tredjedel af den del af vandsystemet, hvor der må landes laks. Forudsætningen for, at der kan meddeles tilladelse til en sammenslutning, er således, at den omfatter en betydelig andel af vandsystemets udstrækning. En opdeling af kvoten på mere end tre sammenslutninger ville betyde, at formålet med at uddele kvoten til sammenslutninger ikke ville kunne opfyldes. For at undgå usikkerhed om rammerne for forvaltningen og derved de forventninger de fiskeriberettigede kan have til at kunne modtage kvoter, er det mest hensigtsmæssigt i loven at fastlægge en klar ramme for det antal sammenslutninger, der kan modtage kvoter ved det enkelte vandsystem. Er det ikke muligt for de fiskeriberettigede at modtage kvoten inden for disse rammer, kan Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri meddele afslag på at tillade fiskeri og landinger af laks. Samtidig er der mulighed for at meddele tilladelse til en sammenslutning, der f.eks. omfatter over 2/3 af vandsystemet.

Den saglige begrundelse for at tildele kvoten til sammenslutninger forsvinder, hvis Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal detailstyre og overvåge fiskeriet af forholdsvis få laks. Desuden vil tildelingen af et antal laks til sammenslutninger, der repræsenterer mindre dele af vandsystemet, støde på den vanskelighed, at kvoten ikke kan opdeles til mindre dele af vandsystemet. Der har indtil nu været tale om et meget begrænset antal laks, der må landes i forhold til de meget store områder, som vandsystemerne dækker. F.eks. er den samlede længde af den del af Skjern Å vandsystem, hvorfra der må landes laks, ca. 245 km.

Ministeren kan efter det foreslåede stk. 2 fastsætte regler om tildelingen af laksekvoten. Det vil blive fastlagt, at i tilfælde, hvor laksekvoten tildeles til mere end én sammenslutning i det enkelte vandsystem, vil antallet af de laks, der tildeles den enkelte sammenslutning, blive tilpasset den del af kvoten, som skønnes at kunne landes på den del af vandsystemet, som den enkelte sammenslutning omfatter. Der er således ikke nødvendigvis tale om, at en sammenslutning, der omfatter en tredjedel af den del af vandsystemet, hvor der må landes laks, får tildelt en tilsvarende del af kvoten. Der kan ved den skønsmæssige fordeling af kvoten blive tale om en anden fordeling, hvis den pågældende sammenslutning f.eks. omfatter et område, hvor der kun i meget begrænset omfang findes fangstmodne laks i den periode, hvor der er åbnet for fiskeri. Dette vil bero på den biologiske vurdering, der ligger til grund.

Med forslaget bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om frister for ansøgninger om tildeling af en laksekvote og om de vilkår, fiskeriet af laks skal foregå på, herunder f.eks. at laksekvoten kun kan udnyttes inden for en bestemt periode under hensyn til laksens yngleperiode, øvrige fredningstider mv. Der kan endvidere fastsættes vilkår om løbende indberetning til sammenslutningen af fangne og landede laks, således at den fiskeriberettigede til enhver tid kan søge oplysning om status for forbrug af laksekvoten. En sådan handlepligt svarer til lignende forpligtelser til f.eks. at være bekendt med gældende regelsæt for fredningstider, mindstemål, fredningsbælter mv. NaturErhvervstyrelsen skal i forbindelse med hver enkelt landet laks til enhver tid have mulighed for at få oplysninger om fiskerens navn og adresse, fangstdato, fangststed samt laksens størrelse og køn. Den registrering, som en sammenslutning således foretager, har dog først og fremmest til formål at understøtte den enkelte sammenslutnings administration af kvoten. Sammenslutningen tildeles således ingen myndighedsbeføjelse, men er ansvarlig for, at kvoten overholdes. Den sanktionsmulighed, der kan tages i anvendelse, hvis sammenslutningen ikke overholder reglerne, er en inddragelse af kvoten. Sanktionsmuligheden over for sammenslutningen berører ikke gældende sanktionsmuligheder i øvrigt, der gælder vedrørende det rekreative fiskeri, herunder fx bødestraf efter fiskerilovens bestemmelser. Da der i forbindelse med disse registreringer ikke sker en løbende videreindberetning til NaturErhvervstyrelsen, er der i dette tilfælde ikke tale om en behandling af personoplysninger på NaturErhvervstyrelsens vegne. I øvrigt bemærkes, at de nævnte personoplysninger ikke er fortrolige i persondatalovens forstand. Desuden kan der fastsættes vilkår om, at fangstdata i form af oplysninger om fx fangstdato og antal fangede og landede laks skal gøres offentligt tilgængelige, på en nærmere angiven måde inden for en bestemt frist efter fangst og landing, og der kan fastsættes vilkår om tilbagekaldelse eller ændring af kvoten bl.a. ved forandring af de biologiske forudsætninger for laksekvoten. Endelig er det en forudsætning, at sammenslutningen også skal tilbyde ikke-medlemmer mulighed for at deltage i laksefiskeriet i området på rimelige betingelser. Det vil dog i udgangspunktet som hidtil være op til sammenslutningen selv at fastsætte regler for ikke-medlemmers deltagelse, herunder muligheden for efter foreningernes gældende, private kutyme at kræve betaling, der står i forhold til de udgifter, sammenslutningen har i forbindelse med laksefiskeriet. Dette berøres således ikke af lovforslaget.

Tildeling af en laksekvote til en sammenslutning af fiskeriberettigede, der hviler på hensynet til en forsvarlig regulering af laksebestanden i de berørte vandområder, udgør ikke et indgreb i retten til at stå uden for en forening efter artikel 11, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. De relevante laksekvoter anvendes alene i forbindelse med fritidsaktivitet i rekreativt fiskeri, og der gælder efter forslaget ikke en pligt for f.eks. grundejerne til at være medlem af sammenslutningerne af fiskeriberettigede. Forslaget åbner i øvrigt for, at en grundejer vil kunne opnå mulighed for at få del i en laksekvote i et givent vandsystem efter nærmere aftale med den sammenslutning, som har fået tildelt laksekvoten. Det vil være en forudsætning for tildeling af laks til en sammenslutning, at den er åben. Herved forstås, at også fiskeriberettigede, der ikke er direkte medlem af sammenslutningen, kan tilslutte sig sammenslutningen på de vilkår for fiskeriet, der er fastlagt af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og de vilkår for f.eks. fordeling af laksen langs vandsystemet, indberetning mv., der

fastlægges i sammenslutningen. Sammenslutningen vil i denne forbindelse, som hidtil, kunne opkræve betaling, der står i forhold til de udgifter, som sammenslutningen har i forbindelse med laksefiskeriet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 5.-7.

Overskriften til kapitel 7, pkt. B, og § 36, stk. 1, foreslås ændret, således at begreberne bringes i overensstemmelse med EU-reglerne, hvor "licens" kobles til retten til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (tonnage og maskineffekt) og ikke tildelingen af fiskeritilladelser, dvs. de fangstrettigheder, der er til at udnytte den fiskeressource, der er til rådighed for danske fiskere, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger i pkt. 2.1.2

Overskriften til kapitel 8 foreslås ændret til "Fartøjer med fiskerilicens", således at det klart fremgår, at kapitlet vedrører fiskerilicenser, der i fuld overensstemmelse med EU-terminologien giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (tonnage og maskineffekt) til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, jf. art. 4, nr. 9 i Kontrolforordningen.

Til nr. 8.-14.

Ændringen har til formål at præcisere terminologien, således at den kommer i overensstemmelse med anvendelsen af begreberne "licens" og "tilladelse" i Kontrolforordningen, jf. art. 4, stk. 1, nr. 9 og 10. Ud over disse ovenfor begrundede tekniske præciseringer, indeholder den foreslåede bestemmelse en mindre teknisk ændring, idet der i § 38, stk. 2, foreslås en eksplicit henvisning til det nye kontrol- og sanktionsparadigme, jf. nedenfor til nr. 15. På det nugældende grundlag kan tilladelsen (fiskerilicensen) alene bortfalde, hvis betingelserne for udstedelse af tilladelsen og registreringen ikke længere er opfyldt. Imidlertid er der med Kontrolforordningen fremover mulighed for administrativ fratagelse af fiskerilicensen som følge af EU-pointsystemet, der kan udløse point ved visse alvorlige overtrædelser. Denne udvidelse foreslås afspejlet i bestemmelsen.

Til nr. 15.

I den foreslåede § 39 a, stk. 1, tilvejebringes hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om tildelingen af point, om midlertidig suspension og permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for visse alvorlige overtrædelser, der er omfattet af IUU-forordningen, Kontrolforordningen og Gennemførelsesforordningen. Hermed foreslås etableret et operationelt dansk administrationsgrundlag for EU-reglerne om pointtildelingen. Afgørelser om tildeling af point vil kunne påklages efter Fødevareministeriets almindelige regler om administrativ rekurs, jf. bekendtgørelse om NaturErhvervstyrelsens opgaver og beføjelser og bekendtgørelse om Fødevareministeriets Klagecenters opgaver og beføjelser. Dette gælder dog ikke ved afgørelser om permanent inddragelse af fiskerilicensen, jf. stk. 2.

Der påtænkes fastsat regler i medfør af den foreslåede § 39 a, stk. 1, med henblik på at supplere forordningsgrundlaget, især for så vidt angår de mere specifikke procedurer for pointtildeling, de konkrete vurderinger af de alvorlige overtrædelsers grovhed og klageadgang. Rejsning af overtrædelsessager efter fiskeriloven sker ud fra gældende sanktionsmuligheder, hvortil kommer de nye pointsager.

I forbindelse med en overtrædelsessag skal der derfor nu tillige tages stilling til, om der eventuelt skal rejses en pointsag i overensstemmelse med Kontrolforordningen. Som led i denne procedure skal der efter art. 82 i Kontrolforordningen ved inspektioner gives oplysning om, at en overtrædelse kan medføre tildeling af point, hvilket skal foretages rutinemæssigt i de tilfælde, hvor en overtrædelse er omfattet af de 12 kategorier for alvorlige overtrædelser.

Som nævnt ovenfor påtænkes der ved bekendtgørelse fastsat regler om de overordnede procedurer for vurderingen af overtrædelsens grovhed. Udgangspunktet vil være, at point bør udløses for overtrædelser, hvor vedkommende tilsidesætter den agtpågivenhed, som en erhvervsudøver med sædvanlig professionel agtpågivenhed skal udvise ved udnyttelsen af de akvatiske ressourcer, da disse globalt og samfundsmæssigt lokalt må betragtes som sårbare.

Da hensigten er at udvikle en kultur, hvor alle aktører overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik, bør der tages højde for at ramme overtrædelser begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvor der kan være sket skade på fiskebestandene, eller hvor kontrolindsatsen undermineres. Omvendt kunne visse overtrædelser efter omstændighederne betragtes som bagatelagtige i relation til pointsystemet. Det vil kunne være mindre betydende overtrædelser, f.eks. overtrædelse af et formkrav, der er sket som følge af ukendskab til reglerne. Gentagelser vil imidlertid pege i retning af grov uagtsomhed eller forsæt med mulighed for pointtildeling.

Der forudsættes samtidig at være kategorier af overtrædelser, der som udgangspunkt kan betragtes som pointudløsende overtrædelser ud fra en umiddelbar grovhedsvurdering. Dette vil f.eks. være direkte fiskeri efter en truet bestand, der er indført fiskeristop eller fiskeforbud for. Begrundelsen for en pointtildeling vil være, at fiskeristop eller lukning af et område er indført af hensyn til bestandsbeskyttelsen, at fiskeri i dette område derfor vil medføre direkte skade på bestandene, og at fiskeren klart agerer ulovligt. Derimod vil overtrædelsen af et forbud, der ikke er motiveret i bevaringshensyn, som udgangspunkt ikke være pointudløsende. Der skal dog i samtlige tilfælde foretages en konkret vurdering af de i art. 3, stk. 2, i IUU-forordningen nævnte kriterier: den forvoldte skade, overtrædelsens omfang, dens værdi eller om den har gentaget sig.

Hertil kommer proportionalitetskravet, der skal lægges til grund for alle afgørelser om tildeling af point efter Kontrolforordningen, hvorefter retsfølgen ikke må være mere byrdefuld, end de lovligt benyttede kriterier for afgørelsen giver holdepunkt for. Især i forhold til afgørelser, der indeholder et element af sanktion over for en borger, har princippet praktisk betydning. Indgreb i retten til at udøve erhverv skal ligeledes begrænses til det nødvendige, og forvaltningens sagligt begrundede indgreb skal således stå i rimeligt forhold til formålet, og et mere bebyrdende indgreb må derfor ikke benyttes, når et mindre bebyrdende indgreb er tilstrækkeligt.

Afgørelser i "pointsager" skal af indehaveren af fiskerilicensen kunne påklages i overensstemmelse med national lovgivning, jf. art. 92, stk. 2, 3. pkt. i Kontrolforordningen. En afgørelse truffet af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (NaturErhvervstyrelsen) vil således kunne påklages til Fødevareministeriets Klagecenter, jf. bekendtgørelse om Fødevareministeriets Klagecenters opgaver og beføjelser. Der agtes fastsat regler om, at point udløses, når klagefristen er udløbet eller klagen er endeligt afgjort af Fødevareministeriets Klagecenter.

I henhold til den foreslåede § 39 a, stk. 2, vil en afgørelse om permanent inddragelse af fiskerilicensen kunne indbringes for domstolene. Efter art. 92, stk. 3, i Kontrolforordningen inddrages fiskerilicensen permanent ved 90 point, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger i pkt. 2.3.1. Det er tanken, at denne sidste og særligt indgribende pointafgørelse i stedet for at kunne påklages til Fødevareministeriets Klagecenter skal kunne begæres indbragt direkte for domstolene til prøvelse i den civile retsplejes former. Derved vil bestemmelsen svare til lovens § 37, stk. 6, om adgang til domstolsprøvelse af tilbagekaldelse af fiskeritilladelse. Med hjemmel i lovens § 110, stk. 3, afskæres rekurs her til fordel for domstolsprøvelse begrundet i retssikkerhedshensyn. Her kan tilladelsens indehaver forlange en afgørelse om tilbagekaldelse indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at tilbagekaldelsen er meddelt indehaveren, og ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

Det forudsættes ikke, at indehaveren af fiskeritilladelsen er dømt for et strafbart forhold, eller der i øvrigt er sket politianmeldelse, selvom muligheden for samtidig at rejse en parallel straffesag er til stede. Byrden og omkostningerne ved at rejse sagen, dvs. anlægge anerkendelsessøgsmål ligger således på myndigheden, jf. § 37, stk. 6.

Ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger foreslås en tilsvarende mulighed for domstolsprøvelse ved afgørelser om permanent inddragelse af fiskerilicensen, jf. den foreslåede § 39 a, stk. 2.

Udgangspunktet i dansk ret er, at klage ikke har opsættende virkning, hvilket betyder, at inddragelse af fiskerilicensen skal effektueres umiddelbart efter afgørelsen. Dette ville også gælde i tilfælde af permanent inddragelse af fiskerilicensen. Da tildelingen af point sker ved alvorlige og grove overtrædelser af reglerne for EU's fiskeripolitik, og inddragelse af fiskerilicensen sker ved akkumulering af et vist antal point foretages inddragelsen på baggrund af en udvist adfærd, som kan have forårsaget skader på havmiljøet og på fiskebestandenes bæredygtighed. Samtidig kan erhvervsgrundlaget for de fiskere, der overholder reglerne, være indskrænket og dermed kan deres retsfølelse være krænket. Da en permanent inddragelse af fiskerilicensen imidlertid er en indgribende retsfølge for licensindehaveren, foreslås klageadgangen afskåret mod, at den pågældende licensindehaver alternativt til klage kan forlange sagen indbragt for domstolene. Ministeren anlægger herefter sag mod licensindehaveren i den borgerlige retsplejes former. Gennem en sådan nem adgang til domstolsprøvelse tilgodeses retssikkerheden for licensindehaveren.

Adgangen til administrativ rekurs til Fødevareministeriets Klagecenter vil blive afskåret med hjemmel i lovens § 110, stk. 3. Det skal samtidig understreges, at den 4-ugers frist, der er indeholdt i loven, ikke forhindrer, at licensindehaveren selv indbringer spørgsmålet om tilladelsesinddragelse for domstolene efter udløbet af de 4 uger.

Svarende til adgangen til domstolsprøvelse for administrativ tilbagekaldelse af en fiskeritilladelse efter lovens § 37 forudsættes det ikke, at indehaveren af fiskerilicensen er dømt for et strafbart forhold, eller der i øvrigt er sket politianmeldelse, selv om muligheden for samtidig at rejse en parallel straffesag også her er til stede lige som i § 37-tilfældene, jf. ovenfor.

Den permanente inddragelse af fiskerilicensen er en særligt indgribende retsfølge, og der agtes derfor anvendt en udvidet parthøring, der også omfatter myndighedens retlige vurdering af sagen svarende til den ulovbestemte parthøringspligt, der gælder i visse arbejdsretlige og næringsretlige forhold, og som omfatter en høringsforpligtelse af både sagens faktum og retlige grundlag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 39 b har til formål at tilvejebringe hjemmel til at oprette et point-system, hvorefter et fartøjs fører tildeles et passende antal point, hvis vedkommende begår alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, jf. art. 92, stk. 6, i Kontrolforordningen.

Pointsystemet for indehaveren af en fiskerilicens er direkte reguleret af EU-reglerne og suppleres af den foreslåede hjemmel i § 39 a, stk. 1, der giver mulighed for at tilvejebringe et nationalt hjemmelsgrundlag til administration af pointtildelingen. For så vidt angår pointsystemet for førerne af fiskerifartøjer med fiskerilicens er det imidlertid op til medlemsstaten at etablere et selvstændigt pointsystem. Det foreslås derfor som en logisk konsekvens at bruge et tilsvarende system for fartøjsførerne som for indehaveren af en fiskerilicens, jf. hertil de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.2., hvor EU-reglerne for pointsystemet er beskrevet.

Dette understøtter ligeledes EU's ønske om på effektiv vis at imødegå "IUU-fiskeri", og kerneformålet i

EU-regelsættet om at imødegå nedfiskningen af de marine akvatiske ressourcer er bl.a. målretningen af sanktionsbestræbelser for de alvorlige overtrædelser.

De ”alvorlige overtrædelser”, dvs. ”IUU-fiskeri”, påtænkes derfor at kunne danne grundlag for afgørelser om pointtildeling for fartøjsførere. Alvorsgraden skal afgøres efter tilsvarende kriterier som dem, der gælder for indehavere af fiskerilicenser, jf. art. 3, stk. 2, i IUU-forordningen, dvs. ud fra en vurdering af den forvoldte skade, overtrædelsens omfang, overtrædelsens værdi eller om den har gentaget sig. De 12 kategorier af overtrædelsestyper påtænkes ligeledes at kunne danne grundlag for udformningen af bestemmelser om pointtildeling for fartøjsførere.

Der påtænkes således fastsat regler om pointtildeling for fartøjsførere med hjemmel i den foreslåede § 39 b, stk. 2, især for så vidt angår de mere specifikke procedurer for pointtildeling og vurderingen af de alvorlige overtrædelsers grovhed i de konkrete tilfælde, udvidet partshøring og for klageadgang. Reglerne om pointtildeling til licensindehavere og reglerne om pointtildeling til fartøjsførere vil således etablere to parallelle systemer, der vil have fangstrejsen som fælles omdrejningspunkt: På en given fangstrejse, hvor fartøjsføreren er den ansvarlige for evt. ”IUU-fiskeri”, vil de to pointtildelingssystemer således medføre dels point til licensindehaveren, som følge af det pågældende fartøjs anvendelse under ”IUU-fiskeriet”, dels point til fartøjsføreren som følge af dennes personlige ansvar for ”IUU-fiskeriet”. Da det samme fartøj imidlertid kan have flere forskellige fartøjsførere, der hver især udøver ”IUU-fiskeri”, vil licensindehaveren akkumulere point for det samlede antal fangstrejser, hvorunder der er udøvet ”IUU-fiskeri”. Omvendt kan den samme fartøjsfører udøve ”IUU-fiskeri” med forskellige fartøjer og på denne vis akkumulere point som fartøjsfører.

Afgørelser om tildeling af point vil som ovenfor nævnt kunne påklages efter Fødevareministeriets almindelige regler om administrativ rekurs, jf. bekendtgørelse om NaturErhvervstyrelsens opgaver og beføjelser og bekendtgørelse om Fødevareministeriets Klagecenters opgaver og beføjelser. Idet tilsvarende principper for pointtildeling, som er gældende for indehavere af fiskerilicenser, agtes anvendt for fartøjsførere, henvises til bemærkningerne ovenfor, herunder også om proportionalitetsprincippet samt til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.3.2.

Da der i gældende dansk ret ikke er krav om en specifik tilladelse til at føre fiskerfartøj, foreslås i § 39 b, stk. 2, etableret hjemmel til at meddele en fartøjsfører forbud mod, at vedkommende midlertidig eller permanent må føre et fiskerfartøj med fiskerilicens med henblik på erhvervsmæssigt fiskeri.

Svarende til den foreslåede § 39 a, stk. 2, om permanent inddragelse af fiskerilicensen, foreslås i § 39 b, stk. 3, tilvejebragt hjemmel til at indbringe en afgørelse om permanent forbud mod at føre et fiskerfartøj med fiskerilicens for domstolene. Det er tanken, at denne særligt indgribende afgørelse i stedet for at kunne påklages til Fødevareministeriets Klagecenter skal kunne begæres indbragt direkte for domstolene til prøvelse i den civile retsplejes former svarende til muligheden efter lovens § 37, stk. 6, om tilbagekaldelse af fiskeritilladelse og lovforslagets § 39 a, stk. 2, om inddragelse af fiskerilicensen, jf. bemærkningerne ovenfor. Afskæring af klageadgangen med hjemmel i lovens § 110, stk. 3, har samme begrundelse som ovenfor anført vedrørende inddragelse af fiskerilicensen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16.-17.

Forhøjelsen sker med udgangspunkt i satserne i fiskerilovens § 56, stk. 3 og 4, som ændret ved tekstanmærkning nr. 155 til § 24.37.45 i finanslov 2012. Bestemmelsen er således overført fra tekstanmærkningen. Tekstanmærkningen vil være gældende indtil der gennemføres en ændring af fiskeriloven, jf. pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Som følge af ændring af § 56 foreslås § 60 konsekvensændret således, at beløbet fremgår via en direkte henvisning til gældende satser i § 56. Der er tale om en forenkling, som samtidig følger den hidtil gældende regulering. Det betyder, at beløbet til opkrævning, der nævnes i § 60, stk. 1, ganges med fire, mens det i de i § 60, stk. 2, nævnte tilfælde ganges med en halv. Forslaget indebærer således ingen materiel ændring.

Til nr. 18.-19.

Lovens § 127 foreslås ophævet, idet hjemmel til at fastsætte regler om installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer allerede kan henføres direkte til § 10, som § 127 henviser til. De bestemmelser, der er udstedt med hjemmel i § 127 forbliver i kraft indtil videre, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Der er her alene tale om bekendtgørelse nr. 902 af 28. september 2009 om overvågning af fiskerfartøjer via satellit.

Som konsekvens af, at § 127 foreslås ophævet, foreslås tillige § 117, stk. 2, nr. 5, tilpasset. Her er der henvist direkte til § 127, men den foreslåede ændring i formuleringen indebærer ingen substantiel ændring i retstilstanden. Det betyder, at der fortsat vil være hjemmel til kontrol på stedet i form af adgang for kontrolpersonalet om bord på fiskerfartøjer uden forudgående retskendelse med henblik på at varetage kontrol af det ombordværende udstyr til gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der følger af EU's retsakter, jf. § 10, stk. 1, som bl.a. kan omfatte nævnte satellitudstyr.

Til nr. 20.

Der foreligger nu en sådan fast retspraksis på området for overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, herunder vedrørende spørgsmålet om rettighedsfrakendelse efter § 59 a, at sager om overtrædelse af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, som forudsat i bemærkningerne til lov nr. 317 af 31. marts 2007, fremover vil kunne afgøres administrativt, i det omfang betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

På baggrund heraf foreslås fiskerilovens § 130, stk. 1, nr. 1, ændret med henblik på at tydeliggøre, at der fremover vil kunne blive truffet såvel domstolsafgørelser som administrative afgørelser på området, og at der ved domstolsafgørelse vil være tale om en frakendelse af retten til at udøve lyst- og fritidsfiskeri, mens der ved administrative afgørelser vil blive tale om en vedtagelse af et forbud mod at udøve lyst- og fritidsfiskeri.

I tilknytning hertil foreslås – bl.a. på baggrund af de i pkt. 2.6.1.1. nævnte ændringer af bekendtgørelse nr. 1199 af 11. december 2008 samt den i afsnittet beskrevne ændring af retspraksis – en præcisering af, hvilke overtrædelser af reglerne om lyst- og fritidsfiskeri, der forudsættes normalt at blive vurderet som grove, og som derfor bør medføre rettighedsfrakendelse.

I de specielle bemærkninger til nr. 21 i lovforslaget til lov nr. 317 af 31. marts 2007 er indsat et skema med eksempler på overtrædelsestyper, som forudsættes normalt at blive vurderet som grove. Blandt disse er: Fiskeri i fredningsbælte, trollingfiskeri inden for 100 meter fra kystlinje, fritidsfiskeri med 5 eller flere garn (hvor det tilladte antal er tre), anvendelse af f.eks. ulovlige garn, for store garn, fiskeri i forbudt/lukket område, fangst af undermåls- eller fredede fisk, fiskeri i fredningstid mv. Af skemaet fremgår endvidere, at fritidsfiskeri med 4 garn (hvor det tilladte antal er 3) anses for en mindre grov overtrædelse, der i førstegangstilfælde ikke bør medføre rettighedsfrakendelse, men alene bøde og advarsel.

Der foreslås med henblik på at afspejle de i pkt. 2.6.1.1. nævnte ændringer af bekendtgørelse nr. 1199 af 11. december 2008 og retspraksis på området, at oversigten over eksempler på overtrædelsestyper præciseres som følger: Eksemplet: "Fritidsfiskeri med 4 garn (hvor det tilladte antal er 3)" slettes, mens eksemplet: "Fritidsfiskeri med 5 eller flere garn (hvor det tilladte antal er 3)" ændres til "Fritidsfi-

skeri med for mange redskaber”. Fritidsfiskeri med mere end det tilladte antal redskaber skal således i overensstemmelse med retspraksis anses for en grov overtrædelse uanset redskabets art. Endvidere ændres eksemplet: ”Anvendelse af f.eks. ulovlige garn, for store garn mv.” til ”Anvendelse af ulovlige redskaber”.

Endelig ændres eksemplet: ”Fritidsfiskeri inden for 100 m fra kystlinje” til ”Garnfiskeri inden for 100 meter fra kystlinje”.

Der foreslås således følgende eksempler på overtrædelsestyper samt foreslåede sanktioner kombineret med mulighed for udelukkelse af lyst- og fritidsfiskeri i en periode på op til 1 år.

Overtrædelsestyper og sanktioner

Overtrædelsestype	Bøde Minimumsbøde pr. overtrædelse	Advarsel ved over- trædelse første gang i 5 år om, at en- hver overtrædelse in- den for 5 år kan med- føre udelukkelse fra lyst- og fritidsfiskeri i op til 1 år (overtræ- delsen vurderes som mindre grov)	Afgørelse om udeluk- kelse fra lyst- og fri- tidsfiskeri i op til 1 år (overtrædelsen vurderes som grov)
Fiskeri i fredningsbæl- te	2.500 kr.		+
Garnfiskeri inden for 100 m fra kystlinje	2.500 kr.		+
Trollingfiskeri inden for 100 m fra kystlinje	2.500 kr.		+
Fritidsfiskeri med for mange redskaber	2.500 kr.		+
Anvendelse af f.eks. ulovlige garn, for store garn m.v.	2.500 kr.		+
Fiskeri i forbudt/lukket område	2.500 kr.		+
Fangst af undermåls- eller fredede fisk	2.500 kr.		+
Fiskeri i fredningstid eller i forbudt tidsrum (nat, weekend, dele af året)	2.500 kr.		+
Manglende mærkning af redskab	2.500 kr.		+
Manglende afmærk- ning af redskab	2.500 kr.	+	
Ulovlig omsætning af fangst	2.500 kr.		+

Trollingfiskeri med downrigger mellem 100 m og 1 sømil fra lavvandslinjen omkring Bornholm og Christiansø	2.500 kr.	+	
Overtrædelse af forbud mod fiskeri i 1 år	10.000 kr.		+

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21.

Som nævnt ovenfor under de almindelige bemærkninger anses "IUU-fiskeri", som er defineret i art. 2, nr. 1-4 i IUU-fordningen, for at være en af de alvorligste trusler mod bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer samt for at bringe selve grundlaget for EU's fælles fiskeripolitik og de internationale bestræbelser for at fremme bedre havforvaltning i fare.

Der foreslås indført en særregel om dansk straffemyndighed baseret på, at fiskeriloven som særlov ikke har en jurisdiktionsbestemmelse, der dækker samme målsætning som den almindelige regel i straffelovens § 8, nr. 5. Hermed foreslås etableret fornødent og udtrykkeligt grundlag for dansk straffemyndighed i såkaldte "IUU-sager" mod danske statsborgere, der overtræder IUU-forordningen i udlandet (eksterritorialt), idet denne forordning, i art. 44, overlader til medlemsstaterne at retsforfølge med administrative sanktioner eller strafferetlige sanktioner eller en kombination heraf.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder behov for ud fra en lighedsbetragtning at retsforfølge eksterriotoriale "IUU-overtrædelser" ud fra samme praksis som øvrige overtrædelser i fiskerilovgivningen.

Derved sikres det, at der sker ligebehandling i forhold til personer, der retsforfølges for overtrædelser begået i danske farvande, og at der ikke kan rejses tvivl om den danske efterlevelse af effektivitets- og loyalitetsprincippet over for EU. Tilsvarende ønskes der etableret hjemmel for dansk strafmyndighed for overtrædelse begået eksterriotorialt til fordel for en juridisk person, hjemmehørende her i landet.

Straffesager mod danske statsborgere, der mistænkes for i udlandet at have støttet eller deltaget i "IUU-fiskeri", vil formodentligt ikke blive almindeligt forekommende i Danmark.

Det faktiske grundlag, dvs. gerningsindholdet i sagen, som i givet fald kan føre til bødestraf for en "IUU-overtrædelse", der er begået i udlandet, synes at skulle være omfattende, idet der skal være beviser for, eller foreligge myndigheds- eller domstolsafgørelser der afgør, at den pågældende danske statsborger har begået eller har støttet/medvirket til "IUU-fiskeri". Det kan være som fører eller som ejer af et fartøj (fiskerilicensindehaveren) eller som almindelig ansat om bord e.l. Forseelsen, som den pågældende mistænkes for at have begået, skal være vurderet som en alvorlig overtrædelse i overensstemmelse med IUU-forordningen, jf. art. 42 og art. 3 i IUU-forordningen. Endelig kræves der som sædvanligt for straffesagers vedkommende, at den strafferetlige tilregnelser vurderes, dvs. at der skal foreligge enten forsæt eller uagtsomhed. Hvad angår juridiske personer, følges de almindelige regler i straffeloven herom.

IUU-forordningen omhandler udtrykkeligt "statsborgere". Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri mener derfor ikke, at det er relevant også at inddrage personer, der kun er bosat i den danske stat og har lignende fast ophold her i landet, under jurisdiktionsreglen, idet andre EU-medlemsstater og øvrige tredjelande, som samarbejder med EU om bekæmpelsen af "IUU", hver især kan forventes at følge op

på deres egne statsborgeres eventuelle ulovlige "IUU-aktiviteter", herunder også på de overtrædelser der begås eksterriortalt. Herudover omfatter den foreslåede udvidelse af den danske strafmyndighed ikke danske statsborgere, der har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, dvs. færinger og grønlændere, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.4.

Hjemmehørende er en betegnelse, der – subsidiært til bopælskriteriet – f.eks. bruges for grønlændere eller færinger, der som ansatte kun opholder sig uden for Færøerne eller Grønland på grund af deres arbejde, og som har til hensigt at genoptage deres faste bopæl på Færøerne eller Grønland, når ansættelsesforholdet ophører.

Til nr. 22.

Med den foreslåede bestemmelse i § 131, stk. 2, foreslås en udtrykkelig hjemmel i fiskeriloven til kontrolmyndighedens beslaglæggelse ved overtrædelser af fiskeriloven og regler udstedt i medfør af denne lov.

Kontrolmyndigheden vil i medfør af denne bestemmelse f.eks. kunne foretage beslaglæggelse af redskaber, der ikke er lovligt udformet, mærket, afmærket, anvendt eller placeret efter loven, ligesom kontrolmyndigheden vil kunne beslaglægge fisk, som er fanget strid med fiskeriloven eller regler fastsat i medfør heraf.

Beslaglagte redskaber mv. vil skulle opbevares af kontrolmyndigheden med henblik på senere udlevering eller konfiskation.

Idet der i øvrigt henvises til det, der er anført under pkt. 2.6.2, bemærkes, at henvisningen til retsplejelovens kapitel 74 i den foreslåede bestemmelse blandt andet vil indebære, at det som udgangspunkt er domstolene, der, efter begæring fra politiet, skal træffe afgørelse om beslaglæggelse af fiskeredskaber mv. Kontrolmyndigheden vil dog kunne foretage beslaglæggelsen, hvis det vurderes, at formålet med indgrebet ville forspildes, hvis en kendelse fra retten skulle afventes (beslaglæggelse på øjemedet). I disse tilfælde vil der alene skulle ske forelæggelse for en domstol, hvis den pågældende anmoder herom.

Kontrolmyndigheden vil i forlængelse af sådanne beslaglæggelser være forpligtet til at informere den person, som beslaglæggelsen er foretaget hos, om muligheden for at fremsætte anmodning om, at sagen ved politiets foranstaltning – snarest muligt og senest inden 24 timer – forelægges for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3, 2. pkt.

Kontrolmyndigheden vil kunne give denne vejledning mundtligt eller ved brev i forbindelse med, at den person, som beslaglæggelsen er foretaget hos, orienteres om, at der er sket beslaglæggelse af den pågældendes fiskeredskaber.

Endelig bemærkes det, at kontrolmyndigheden kan træffe endelig afgørelse om beslaglæggelsen, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 7.

Til nr. 23.

Til den danske stat henregnes landterritoriet, søterritoriet og luftrummet, herunder Grønland og Færøerne.

Overtrædelser af "IUU-reglerne" agtes som udgangspunkt og efter gældende praksis retsforfulgt i Danmark ved rejsning af straffesager, jf. ovenfor til nr. 20. I denne forbindelse opstår en særlig problemstilling i forhold til fiskerilovens territorialbestemmelse i § 143, hvorefter loven ikke gælder for Grønland og Færøerne.

Da fiskeriloven ifølge § 143 ikke gælder for Færøerne og Grønland, vil danske statsborgeres overtrædelser af IUU-forordningen begået i færøsk eller grønlandsk farvand, ikke kunne sanktioneres via en dansk straffesag, som i givet fald kun kan rejses i medfør af fiskeriloven. De danske statsborgere, som ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, bør imidlertid også kunne strafsanktioneres i medfør af loven ved sådanne strafbare overtrædelser. Denne regelkonflikt skaber et utilsigtet ”hul” i lovgivningen og søges derfor afhjulpet.

Ud fra EU-retlige effektivitets- og loyalitetshensyn foreslås fiskerilovens territorialbestemmelse i § 143, stk. 2, ændret, således at personer med dansk indfødsret, som ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, og som begår overtrædelser i grønlandsk eller færøsk farvand, kan retsforfølges ved danske domstole, jf. ovenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.4.

Til § 2

Til stk. 1.

Kontrolforordningens og Gennemførelsesforordningens bestemmelser om pointsystemer trådte i kraft den 1. januar 2012. For så vidt angår det nationale pointsystem for fartøjsførere skal EU-Kommissionen underrettes herom senest den 1. juli 2012.

Som det fremgår af det under almindelige bemærkninger anførte, er dele af lovforslaget koblet til disse EU-forordninger, for hvilke der skal etableres et nationalt administrationsgrundlag om bl.a. klageadgang og domstolsprøvelse. Dette gælder for pointsystemerne for indehavere af fiskerilicenser og for førere af fiskerfartøjer, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3. og 2.4., samt under de specielle bemærkninger til § 1, nr. 15. Loven foreslås for så vidt angår disse bestemmelser sat i kraft, når administrationsgrundlaget, dvs. bekendtgørelser mv., er udarbejdet. Samtidig giver det i den indledende fase også den danske administration mulighed for at sikre størst mulig grad af løbende samordning med øvrige EU-medlemsstater.

Øvrige bestemmelser foreslås sat i kraft straks efter den vedtagne lovs kundgørelse. Der henvises særligt til bestemmelserne om opkrævning af betaling for fisketegn, der er ændret ved tekstanmærkning nr. 155 til § 24.37.45 for Finanslov 2012, som er gældende, indtil satserne er ændret i fiskeriloven.

Til stk. 2.

Med det foreslåede stk. 2 vil regler, der er udstedt i medfør af fiskerilovens § 127, som ophævet ved forslagens § 1, nr. 19, forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler, udstedt i medfør af lovens § 10.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til nr. 18-19.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved § 47 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 1513 af 27. december 2009, § 53 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 2 i lov nr. 604 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:
§ 5. (Udelades) <i>Stk. 2.</i> Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fi- skeriforening, Dansk Akvakultur, producentorganisationerne inden for fiskerisektoren, Danmarks Fiskeindustri- og Eks- portforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Dansk Fisk og Verdensnaturfonden.	1. Overalt i loven ændres "EF" til: "EU" 2. § 5, stk. 2, § 6, stk. 2 og 3, § 6a, stk. 2, § 7, stk. 2 og § 8, stk. 2, ophæves.
§ 6. (Udelades) <i>Stk. 2.</i> Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fi- skeriforening, producentorganisationerne inden for fiskeri- sektoren, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Kon- sumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Dansk Fisk og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. <i>Stk. 3.</i> Ved rådgivning om regler vedrørende førstegangs- sætning af fisk tiltrædes udvalget desuden af repræsentation for Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark og Lands- foreningen af Fiskesorteringer og Samlecentraler i Danmark.	
§ 6a. (Udelades) <i>Stk. 2.</i> Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fi- skeriforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Dansk Fisk, Foreningen Dansk Skaldyropdræt, Dansk Akvakultur, Ar- bejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Naturfrednings- forening, Verdensnaturfonden og Amtsrådsforeningen samt repræsentation efter indstilling fra miljøministeren og fra ministeren for familie- og forbrugeranliggender. Herudover deltager repræsentanter for de myndigheder, der på lokalt ni- veau er ansvarlige for miljøspørgsmål. Amtsrådsforeningens repræsentation ophører fra den 1. januar 2007 og erstattes fra dette tidspunkt af repræsentation fra KL (Kommunernes Landsforening).	
§ 7. (Udelades) <i>Stk. 2.</i> Udvalget består af repræsentation for Danmarks Fi- skeriforening, Dansk Akvakultur, Dansk Kystfiskerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen	

for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Landbrug, Danmarks Naturfredningsforening og KL (Kommunernes Landsforening). Herudover kan miljøministeren indstille repræsentation til udvalget.	
§ 8. (Udelades) Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte udvalg deltager repræsentanter for de organisationer, der er repræsenteret i det i § 7 nævnte udvalg, samt efter ministerens nærmere bestemmelse andre organisationer, der som følge af deres medlemskreds har interesse i fiskeriet i lokalområdet. Herudover deltager repræsentanter for den pågældende kommunalbestyrelse.	
§ 9. Til hvert af de rådgivende udvalg udpeger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri desuden repræsentanter for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Stk. 2. Ministeren fastsætter udvalgenes forretningsorden og udpeger udvalgenes medlemmer, herunder udvalgenes formænd. Udvalgenes medlemmer udpeges efter indstilling fra de i det pågældende udvalg deltagende organisationer. I forretningsordenen fastlægges antallet af repræsentanter for de enkelte organisationer eller grupper af organisationer. Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at udvalgene udvides med repræsentanter for andre organisationer end de i §§ 5-7 nævnte samt med personer med særlig sagkundskab. Udvidelsen kan ske for en længere periode eller til drøftelse af enkelte spørgsmål. Ministeren kan herudover nedsætte underudvalg af permanent eller midlertidig karakter.	3. § 9 affattes således: ”§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter forretningsordenen for de i §§ 5-8 nævnte udvalg og udpeger udvalgenes formænd. Stk. 2. I forretningsordenen fastlægges udvalgenes sammensætning, herunder hvilke organisationer, der skal være repræsenteret i det enkelte udvalg, og antallet af repræsentanter for de enkelte organisationer eller grupper af organisationer. Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at udvalgene for en periode eller med henblik på drøftelse af enkelte spørgsmål udvides med personer med særlig sagkundskab eller repræsentanter for andre myndigheder eller organisationer end de, der indgår i udvalgets sammensætning. Ministeren kan herudover nedsætte underudvalg.”
§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om 1) hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande og vandområder, 2) tilladte mindstemål på fisk og 3) totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande.	4. I § 30 indsættes som <i>stk. 2.</i> : ”Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan herunder bestemme, at en sådan tilladelse kun kan gives til en åben sammenslutning af fiskeriberettigede ved det pågældende vandsystem eller til flere sammenslutninger af sådanne, hvis disse hver især omfatter mindst en tredjedel af den del af vandsystemet, hvor der må landes laks. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om ansøgning, tilladelse og vilkår for udøvelsen af fiskeriet.”
<i>Kapitel 7</i> <i>Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand</i> <i>B. Fiskeritilladelser (licenser) og puljefiskeri</i>	5. <i>Overskriften til kapitel 7, pkt. B.</i> affattes således: ”Fiskeritilladelser og puljefiskeri”.
§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at der kræves tilladelse (licens) til at udøve erhvervsmæssigt fiskeri på fiskeressourcer, som er til rådighed for danske fiskere, og om udstedelse af tilladelse. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om tilladelse til, at en fartøjsejers fangstrettigheder indgår i et puljefiskeri, jf. § 3, nr. 2, herunder om, hvilke fangstrettigheder der kan omfattes af et puljefiskeri, styring af et puljefiskeri, indbe-	6. I § 36, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, udgår: ”(licens)”.

retning til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt om antal deltagere i et puljefiskeri.	
<i>Kapitel 8</i> <i>Regler om fartøjer ved erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand</i> § 38. Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, medmindre fartøjet er registreret med tilladelse hertil i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og det samtidig er registreret i Økonomi- og Erhvervsministeriet. <i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan med henblik på tilpasning af fiskerflådens kapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed, fastsætte regler om udstedelse og opretholdelse af tilladelserne og de vilkår, der knytter sig hertil, samt om registreringen i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris fartøjsregister. Ministeren kan herunder fastsætte, at tilladelse og registrering kan bortfalde, hvis betingelserne for udstedelse af tilladelsen og registrering ikke længere er opfyldt. <i>Stk. 3.</i> Ministeren fastsætter regler om, at udstedelse og opretholdelse af tilladelse i henhold til stk. 2 er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn. <i>Stk. 4.</i> Ministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fartøjsombygning, der øger fangstkapaciteten, gøres betinget af en særlig tilladelse.	7. Overskriften til kapitel 8 affattes således: "Fartøjer med fiskerilicens". 8. I § 38, <i>stk. 1, 1. pkt.</i> ændres "tilladelse hertil" til: "fiskerilicens". 9. I § 38, <i>stk. 2, 1. pkt.</i> ændres "tilladelserne" til: "fiskerilicenserne". 10. I § 38, <i>stk. 2, 1. pkt.</i> indsættes efter "registreringen": "af fartøjets fiskerilicens". 11. I § 38, <i>stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 4 og § 39, stk. 1, 1. pkt.,</i> ændres "tilladelse" til: "fiskerilicens". 12. I § 38, <i>stk. 2, 2. pkt., § 39, stk. 2, 1. pkt., § 39, stk. 2, 3. pkt., og § 39, stk. 5,</i> ændres "tilladelsen" til: "fiskerilicensen". 13. I § 38, <i>stk. 2, 2. pkt.</i> indsættes efter "opfyldt": "eller hvis fiskerilicensen suspenderes midlertidigt eller inddrages permanent, jf. § 39 a. "
§ 39. Tilladelse, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til tilladelse efter § 21, stk. 1. Tilladelse kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2. <i>Stk. 2.</i> Hvis et fartøj skifter ejer, bortfalder tilladelsen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri, hvis de nye ejere ikke opfylder betingelserne i stk. 1. Tilladelse bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere, jf. § 38, stk. 2, stille vilkår om, at tilladelsen til at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri bortfalder, hvis fartøjet overdrages, eller hvis fartøjets ejer ophører med at benytte dette til erhvervsmæssigt fiskeri. <i>Stk. 3.</i> (Udelades) <i>Stk. 4.</i> (Udelades) <i>Stk. 5.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at tilladelsen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri bortfalder, hvis anmeldelse om ejerskifte ikke er modtaget i Ministeriet	14. 2 steder i § 39, stk. 1, og 1 sted i § 39, stk. 2, 2. pkt., ændres »Tilladelse« til: »Fiskerilicens«.

for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri senest 30 dage efter ejerskiftet.	
	15. Efter § 39 indsættes før kapitel 9: ”§ 39 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for tildelingen af point, for midlertidig suspension og for permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). <i>Stk. 2.</i> Afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 1 om permanent inddragelse af fiskerilicensen kan af fiskerilicensens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at inddragelsen er meddelt indehaveren. Ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning. § 39 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om tildelingen af point til en fartøjsfører, der som ansvarlig fører af et fiskerfartøj med fiskerilicens har begået alvorlige overtrædelser, for hvilke der tillige er tildelt indehaveren af fiskerilicensen point i medfør af det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). <i>Stk. 2.</i> Ministeren kan meddele en fartøjsfører midlertidigt eller permanent forbud mod, at vedkommende må føre et fiskerfartøj med fiskerilicens. Forbuddet meddeles, når den pågældende har været ansvarlig fører under fangstrejser på et fiskerfartøj med fiskerilicens, hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1. Længden af den periode, hvor den pågældende fartøjsfører ikke må føre fiskerfartøj på baggrund af et bestemt antal point, er den samme som længden af den periode, hvor fiskerilicens inddrages i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Afgørelser om permanent forbud mod at føre et fiskerfartøj med fiskerilicens, jf. stk. 2, kan af den pågældende fartøjsfører forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at forbuddet er meddelt fartøjsføreren. Ministeren anlægger sag mod fartøjsføreren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

§ 56. (Udelades) <i>Stk. 2</i> (Udelades) <i>Stk. 3.</i> Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 125 kr., for 1 uge 90 kr. og for 1 dag 30 kr. Med virkning fra den 1. januar 2009 er prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder 140 kr., for 1 uge 100 kr. og for 1 dag 35 kr. <i>Stk. 4.</i> Prisen for fritidsfiskertegnet er 250 kr. Med virkning fra den 1. januar 2009 er prisen for fritidsfiskertegnet 275 kr. <i>Stk. 5.</i> (Udelades) <i>Stk. 6.</i> (Udelades)	16. § 56, stk. 3 og 4, affattes således: ”<i>Stk. 3.</i> Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 185 kr., for 1 uge 130 kr. og for 1 dag 40 kr. <i>Stk. 4.</i> Prisen for fritidsfiskertegnet er 300 kr.”
§ 60. Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betaling samt legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale et beløb. I 2008 udgør beløbet for lystfiskere 500 kr. I 2008 udgør beløbet for fritidsfiskere 1.000 kr. Fra den 1. januar 2009 udgør beløbet 560 kr. for lystfiskere og 1.100 kr. for fritidsfiskere. <i>Stk. 2.</i> Hvis lyst- eller fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales et beløb, som i 2008 for lystfiskere udgør 62 kr. og for fritidsfiskere udgør 125 kr. Fra den 1. januar 2009 udgør beløbet 70 kr. for lystfiskere og 137 kr. for fritidsfiskere.	17. I § 60 affattes således: ”§ 60. Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betaling samt legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale et beløb, der for lystfiskere svarer til fire gange prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3, og for fritidsfiskere et beløb, der svarer til fire gange prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4. <i>Stk. 2.</i> Hvis lyst- og fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3. For fritidsfiskere skal der indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4. ”
§ 117. (Udelades) <i>Stk. 2.</i> Kontrolmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse 1) ret til at færdes over de jorder og private veje, der støder op til ferskvand eller saltvand, herunder ret til at færdes med motorkøretøj, 2) adgang til fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og fartøjer, hvorfra der udøves rekreativt fiskeri, 3) adgang til virksomheder og i øvrigt overalt, hvor fisk omsættes m.v., opdrættes og klækkes, herunder virksomheder, som udgør tidligere eller senere led i omsætningskæden, samt virksomheder, som er forpligtet til at indbetale afgifter i henhold til § 102, 4) ret til at åbne forsendelser indeholdende fisk for at føre kontrol med lovens overholdelse, 5) adgang til at kontrollere det i § 127 omhandlede udstyr og	18. § 117, stk. 2, nr. 5 affattes således: ”5) adgang til at kontrollere installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer. ”

6) ret til at benytte motordrevne fartøjer i ferskvand. <i>Stk. 3.</i> (Udelades) <i>Stk. 4.</i> (Udelades) <i>Stk. 5.</i> (Udelades) <i>Stk. 6.</i> (Udelades)	
§ 127. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler til gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der følger af de i § 10 nævnte EF-retsakter, herunder regler om installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer.	19. § 127 ophæves.
§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 32, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44, stk. 1, § 47, § 50, stk. 1, § 58, stk. 2, en afgørelse efter § 59 a, stk. 1, en vedtagelse efter § 59 a, stk. 2, § 63, stk. 1, § 66, stk. 1, § 69, § 72, § 74, stk. 1, § 76, § 77, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 97, § 98, § 119, § 121, stk. 1, § 122, stk. 2, § 124, stk. 3, de i medfør af § 10, stk. 1, trufne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger, 2) tilsidesætter eller forsøger at tilsidesætte vilkår knyttet til en tilladelse eller bevilling udstedt efter loven eller regler fastsat i medfør af loven, 3) overtræder, forsøger at overtræde eller undlader at efterkomme et påbud eller forbud meddelt i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven, 4) afgiver eller forsøger at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier eller forsøger at fortie oplysninger, som afkræves efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger, 5) undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, der er pligt til at afgive, eller som afkræves efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger, 6) forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sine forpligtelser efter § 104, stk. 2, eller 7) uberettiget driver fiskeri i et ferskvandsområde, jf. § 28, stk. 1. <i>Stk. 2.</i> I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.	20. I § 130, <i>stk. 1, nr. 1</i>, ændres »en afgørelse efter § 59 a, stk. 1, en vedtagelse efter § 59 a, stk. 2,« til: »en frakendelse ved dom efter § 59 a, stk. 1, et vedtaget forbud efter § 59 a, stk. 2,« 21. I § 130 indsættes som <i>stk. 8</i>: ”<i>Stk. 8.</i> Overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hører under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Tilsvarende hører overtrædelsen under dansk straffemyndighed, hvis den er begået til fordel for en juridisk person med hjemsted i Danmark. Dette gælder uanset, om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt, og selvom overtrædelsen ikke er strafbar efter lovgivningen i det pågældende statsområde. ”

<i>Stk. 3.</i> Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller som nævnt i de i medfør af stk. 2 fastsatte regler med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de i § 10 omhandlede forordninger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 102 eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling eller refusion af ydelser til sig eller andre i henhold til de i § 10 nævnte forordninger eller i henhold til § 103 eller regler fastsat i medfør af § 102, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. <i>Stk. 4.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. <i>Stk. 5.</i> Hvis en overtrædelse er begået med et eller flere fartøjer, som er omfattet af et puljefiskeri, kan der idømmes en forhøjet bøde. <i>Stk. 6.</i> Forældelsesfristen for strafansvaret er i intet tilfælde mindre end 5 år for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af afgifter i henhold til de i § 10 nævnte EF-retsakter, i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, eller at nogen opnår uberettigede udbetalinger i henhold til førnævnte bestemmelser. <i>Stk. 7.</i> For overtrædelser af § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 38, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 119, § 121, stk. 1, og de i medfør af § 10, stk. 1, truffne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger samt overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 2-5, og stk. 2 er forældelsesfristen for strafansvar i intet tilfælde mindre end 5 år, såfremt overtrædelsen vedrører fiskeri, der kun må udøves som erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, eller omsætning m.v. af fisken, jf. § 3, nr. 5.	
§ 131. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.	22. I § 131 indsættes som <i>stk. 2</i>: ”<i>Stk. 2.</i> Kontrolmyndigheden kan efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af redskaber og fangst ved overtrædelser af bestemmelser i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.”
§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.	23. § 143 affattes således: ”§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2. <i>Stk. 2.</i> Loven gælder dog for overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), som er begået på Færøerne eller i Grønland af danske statsborgere, der ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, jf. § 130, stk. 8.”
	§ 2

	<i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juni 2012. <i>Stk. 2.</i> Regler, der er udstedt i medfør af fiskerilovens § 127, som ophævet ved § 1, nr. 19, forbliver i kraft indtil videre.
--	--